

Oude mede nieuwe vreughde-klanck die haer laet hooren hier in verscheyde soo geestelycke als kluchtige zangen

Joannes van Dyck

bron

Joannes van Dyck, *Oude mede nieuwe vreughde-klanck die haer laet hooren hier in verscheyde soo geestelycke als kluchtige zangen*. Philips van Eyck, Antwerpen 1664

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/dyck014oude01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

dbnl

*Wilt ontvluchten
All' ontuchten
Hei! wat vruchten
Baert het duchten?
Weg! geruchten!
Dan, wat zuchten;
Dan, wat kluchten.*

Den Drucker Tot den Liefhebber der Sangkonst.

Vernuftighe Sanger.

Siet, hier tot U L. gerief, veel oude, uytgelesen nieuw-gedrukte Liedtjens. (Want, oude Lietjes, seydt het spreek-woordt, zijn de beste) daer by, niet weynige nieuwe, aerdige Liedtjens van verscheyden Konstrijcke Autheurs gedicht, my onlanghs ter hant gebracht.

Soo 't U E. belieft, ende die u wel bevallen, sult mijn raet volgen; set die by den *Neder*

landschen Weer-galm van Victor à Campis, korts uyt mijn Parsse in 't licht ghebracht;
ende, ick en twijfel niet, ofte U E. sal zijn volle contentement vinden.

Vaert en singht wel.

U E. Dienstwillige
Philips van Eyck.

***Geestelicke Zangen. Eerste deel. Lieden die meest in de gemeene
byeenkomsten gezongen worden.***

Stem: ô Koninginne vroet.

Komt tot ons Heylige Geest;
Wilt in ons' herten dalen;
Ontsteect dat aldermeest
Met uwe stralen.

Want ghy waerachtigh zijt
Een vyer, en Godt almachtigh,
Die ons' ziele verblijdt,
Met liefden krachtigh.

Ghy zijt de schoon *Fonteyn*,
Oorspronck van alle deugden,
Vol van genoeghten reyn,
Een Godt der vreughden.

Door uw' liefde verwermt
Ons' hert tot alle stonden;
Soo worden wy beschermt
Van alle sonden.

Verdrijft van ons het quaet;
Blijft by ons vroegh en spade;
Geeft graci, hulp, en raedt,

Door uw genade.

Aensiet ons in dit dal
Met uw bermhertig' oogen,
Wilt druck, en tranen al
Met peys afdrogen.

Op dat wy toch hier naer
U met den Vader hier boven,
En Godt den Soon eenpaer
Eens eeuwigh loven

Kort Begrijp van de Christelijcke Catholijcke Leeringe.

+Godt heeft u Mensch geschapen,
En de werelt van niet,
Op dat ghy soudt geraken
Tot 't Hemelsche joliet.
U Ziel sal altijdt leven,
Maer 't Lichaem eens vergaet:
Geloof, Hoop, Liefde geven
Hulp tegen alle quaet.

*Mint Godt, houdt sijn gebodt,
Hoopt loon, vreest 's Hellen brandt,
Och eeuwigh is soo langh!*

+Een Godt en drie persoonen
Geloof en oock hem vreest,
Godt Vader, Gods den Soone,

+En Godt den Heyligh Geest:
Even oudt, wijs en machtigh
Sijn sy en even goedt:
Den Soon voor ons waerachtigh
Heeft uytgestort sijn bloedt.

*+Het eynde waer toe den
Mensch is gheschapen.*

+Artijckelen des geloofs.

*+Belydenisse der H.
Drievuldigheydt.*

Een Maget was sijn Moeder,⁺
 Hy sterfd' aen 't Kruys de doodt,
 De Vaders, als behoeder,
 Trock hy uyt 's Hellen noodt:
 Van daer is hy verresen,
 Hy klam tot 's Hemels throon.
 Ten joncksten dagh sal wesen
 Rechter, en geven Loon.

Mint Godt, &c.

⁺*Mensch wordinge Christi.*

Geloof de Roomsche Kercke,⁺
 Die door Belijders bloedt,
 Schriftuer en wonder-wercken
 Staet vast, en blijft behoedt:
 Hier vloeden uyt de wonden
 Van Christus klaer Fonteyn,
 Vergiffenisse der sonden
 Verdiensten in 't gemeyn.

Mint Godt, &c.

⁺*De H. Kerck.*

U Lichaem sal verrijsen,⁺
 En van de doodt opstaen:
 En na des deughts uytwijsen,
 In 't eeuwigh leven gaen:
 Oft sal om sonde dalen
 In 't vyer dat altijdt brandt.
 Dient dan Godt, soeckt te halen
 Der Heyligen bystandt.

Mint Godt, &c.

⁺*Verrijsenisse.*

Voor al mint Godt den Heere,⁺
 En sweert niet ydelijck,
 Den Sondagh suldy eeren
 Met deughden Heylighlijck,

⁺*De 10. Geboden.*

U ouders mint en eert,
 En slaet oock niemant doodt,
 U van onkuysheydt keert,
 Steelt niet al zydy bloodt.

Mint Godt, &c.

En geeft geen valsch getuygen,
 Soeckt niemants bedde-genoodt,
 Wacht u van 't hert te buygen
 Tot vremdt goet kleyn oft groot.
 Dus, soeckt ghy 's Hemels vrede,
 Bemint den Heer u Godt,
 Bemint u naesten mede,
 Dits der geboden slot.

Mint Godt, &c.

⁺Houdt oock 't gebodt der Kercken,
 En werckt des Feest-daeghs niet,
 Hoort Misse met goet aenmercken,
 Vast als sy 't u gebiedt,
 Eens 's jaers Biecht al u sonden,
 Te Paesschen Hoogh-tijdt houdt.
 En hoort na mijn verkonden
 Elck Sacraments inhoudt

Mint Godt, &c.

⁺'t Doopsel vergeeft d'erf-sonden,
 't Vormsel sterckt onsen moedt,
 De Biechte geneest de wonden,
 Godts Lichaem de ziel voedt,
 Het Heyligh Oly krachtigh
 In 't uysterste verlicht,
 Het Priesterdom hooghmachtigh
 Den staet der Kercken sticht.

Mint Godt, &c.

⁺*De geboden der H. Kerck.*

⁺*De 7. H. Sacramenten.*

Het houwelijck met Kinders
 Der Christen Kerck vermeert,
 Om te zijn Godts beminders
 Dus moet het zijn ge-eert.
 Schout de hoofd-sonden seven,
 Meer als een quaet fenijn:
 De deughden wilt aen-kleven,
 Die haer contrarie zijn.

Mint Godt, &c.

Vreckheydt, en Hooverdye,⁺
 Onkuysheydt, gulsich-mont,
 Nijdt, Gramschap, Luyaerdye.
 Hoort nu der deughden vont:⁺
 Hebt Liefd, weest Godtmoedigh,
 Zijt Matigh, end' Eerbaer,
 Neerstigh, Mildt, en Sachtmoedigh,
 't Welck deughden zijn voorwaer.

Mint Godt, &c.

Wilt ghy volmaeckt wesen?⁺
 Arm en gehoorsaem zijt,
 En suyver: want door dese
 Den rechten wegh u leydt.
 's Morgens danckt Godt den Heere:⁺
 Propoost van deughden maeckt,
 En Godt met wercken t'eeren
 Dus bidt, en altijd waeckt.

Mint Godt, &c.

By dagh denckt alle uyren⁺
 Godt siet my, de doodt naeckt,
 De ziel sal eeuwich duyren,
 Dus u boos leven staeckt.
 Looft 's avondts Godts weldaden,

⁺*De seven Hoofd-sonden.*

⁺*De seven contrarie
 deughden.*

⁺*Drie Euangelische raden.*

⁺*Oeffeninghe voor 's
 morgens op te staen.*

⁺*Oeffeninghe door den dagh.*

+Op al u wercken let,
Bidt hem om sijn genaden,
En maeckt een goedt opset.

Mint Godt, &c.

+Is 't dat ghy Biecht u sonden,
Bedenckt wel u misdaet,
Hebt leeft uyt 's herten gronden,
Neemt voor te schouwen 't quaet:

+Wilt ghy Christum ontfangen?
Gaet nuchter wel bereedt,
Ootmoedigh met verlangen
Sterck met geloof bekleedt.

Mint Godt, &c.

Wel aen dan Catholijcken
Leeft nu na Godts gebodt,
Wilt van de deught niet wijcken,
Door 's Werelts goet versot.
Al die daer leeft in sonden,
Och vrees des Hellen brandt,
Christus toont sijn vijf Wonden,
Druckt die in u verstandt.

Mint Godt, &c.

+*Oeffeninghe om des avonts
slapen te gaen*

+*Maniere om te biechten.*

+*Maniere om 't H.
Sacrament te ontfangen.*

Passie-Liedt.

Van Liefde komt groot lijden,
En onderwijlen groot verdriet:
Soo minde de Maget Marie
Die Godts Soon wel geniet,
Sy minde hem seer, sy hadde hem lief,
Als sy hem sagh in lijden,
Sy en konde gerusten niet.

Maria was in lijden.

Sy gingh eenen droeven gangh,
Tot Ierusalem voor de poorte,

Die sy ontsloten vant:
 Daer sagh sy komen haer herten lief
 Met eenen Cruyce geladen,
 Als een verbannen dief.

Met weenentlijcken oogen
 Was 't dat sy hem aensagh.
 O my, sprack sy doen eylacy
 Is dit den droeven dagh,
 Die van my is gepropheteert,
 Dat mijn hert soude doorsnijden
 Dat wreede bitter sweert.

Iesus sprack: ô Moeder
 Gegroet soo moet ghy zijn,
 Dit Cruyce moet ick dragen
 En lijden voor hem die pijn,
 Dat Adam mijn knecht heeft verdient,
 Voor hem soo wil ick sterven,
 Het was mijn beste vriend.

Nu ben ick hier alleyne
 Een Moeder ongetroost,
 Ick sie hem in groot lijden
 Den Godts Soone alderhoogst.
 Ick min hem seer, ick heb hem lief:
 Mocht ick hem helpen dragen,
 Soo en waer mijn lijden niet.

Ghy en zijt daer niet alleyne,
 Sprack een Engel uyt den Throon,
 Ick ben een bode seer wel bekant
 Wel edel' Maget schoon,
 Mijn Heere heeft my tot u gesant,
 Dat ick u soude troosten,
 Ick en weet niet of ghy hem yet kant,

En soude ick hem niet kennen?
 Ick kenne hem bedt dan ghy,
 Ick sagh hem in sijn lijden,
 Dees lijdt mijn herte pijn:
 Sijn Vlees heeft hy van my ontfaen,
 Sijn armen sach ick uytrecken,
 Ende aen den Cruyce slaen.

Ick hebbe hem hooren roepen,
 Tot sijnen Vader in den Throon:
 Och willet hen vergeven,
 Sy en weten niet wat sy doen:
 Ontfermt over de mensche stout
 Daer ick den doot om sterven moet
 Al aen des Cruycen hout.

De Engelen songen schoone,
 Al in den hoogen Throone,
 De alderbedroefste Moeder
 Stont onder den Cruycen boom.
 De Moordenaer riep ontfermelijck:
 O Heer wilt mijner gedencken,
 Als ghy komt in u Rijck.

Iesus verblyde hem seere
 Al in des Moordenaers roep,
 Hy keerde hem wederomme
 Met eenen sachtmoedigen moet,
 Hy sprack; O vrindt zijt dees wijs,
 Ghy sult heden wesen
 Met my in 't Paradijs.

Hy sprack tot sijnder Moeder
 Daer hy aen 't Cruyce hinck
 Met weenentlijcker stemme:
 Och Vrouwe, siet hier u Kindt:

Ioannes lieve Discipel mijn,
Siet de bedroefde Moeder:
Want die bevele ick dijn.

Sijn leden begon den te beven,
Hy was seer ongedaen:
De doot streeft tegen dat leven
Soo begonste sijn herte t'ontgaen.
Hy riep, Heli ô Vader mijn
Hoe hebby my gelaten
In desen ellendigen schijn.

Och alle creaturen,
Die Godt geschapen heeft,
Komt nu tot deser uren
Met een bedroefden geest,
Helpt ons beklagen den grooten noot,
Die Hemel en aerde geschapen heeft,
Die hanght hier naeck en bloot.

De groote Prince der Heeren,
Is mede de Hemelsche Vorst,
Met alsoo heesscher stemmen,
Sprack hy, ô my dorst,
Die soete Fonteyne, die 't al versaet
Met Edick ende met Galle
Wert hier terstont gelaeft.

De eenige Soon des Vaders,
Ia mede de hooge Godt,
Daer de Engelsche scharen voor knielen
Is nu der Ioden spot,
Sy riepen: Cruyst hem, sy maecken jolijt,
Koninck van Israel
Ghy zijt vermaledijt.

Sijn ooghen begonsten te weenen,

De minne bewees haer kracht:
 O Vader daer ghy my om hebt gesonden
 Dat heb ick nu volbracht.
 Sijne stemme was luyde en heesch,
 Met eenen geneyghden hoofde
 Gaf hy hier sijnen Geest.

[*Jesus lijnen al, en mijnen een!*]

Wijse: *Al hebben alle Princen.*

Jesus mijnen al, en mijnen een!
 Dies ick bemin, en anders geen,
 Daer ick op stel mijn hert en sin,
 Om dat ick 't in u alle vind.
 Soete sprinck-ader van de vreught,
 Die my alleen innigh verheught:
 Die sonder sangh of snaer-getier
 Mijn ziele stelt in vol plaisier.
 Ben ick in sieckte oft in pijn,
Jesus is troost, en medecijn:
 Hy maeckt een suyver minne-wondt,
 Waer door mijn ziele wort gesont.
 Praemt my den dorst, of hongers noodt,
Jesus is dranck, en Hemels-broodt:
 Een broodt dat niet en wort verteert,
 Maer, dat den mensch in Godt verkeert.
 Wat isser daer mijn ziel af klaeght,
 Als zy maer *Jesus* by haer draeght?
 Den besten pandt, den rijksten schat;
 Die oyt een Prins ter werelt hadt.
 Geen geldt, geen goet, geen Koninckrijk
 Kan hy mijn liefste sijn gelijck:
 Geen dranck, geen spijs', geen soetigheyt

By *Iesus* tegenwoordigheyt.
Iesus, of ick in u soo stondt
 Dat ick hier noyt geen vreught en vondt;
 Maer bleef en leefde t'aller tijt
 In u, die 't levens *leven* zijt.
 Ik wenschte dat al mijn verstandt
 In u mach wesen vast geplant:
 Soo dat ick niet ken, of leer',
 Als *Iesum*, daer ick mee verkeer.
 Ick wil mijn wille gantsch gaen uyt,
 Dat ghy die in uw' wille sluyt,
 Dat ghy mijn lust en sinnen stilt,
 En breeckt de wil die ander wilt.
Slot.
 Als ick dan *Iesus* soo aenbleef,
 Heb ick een leven daer ick leef,
 Een waerheyt daer ick vast in staen
 Een wegh waer door ick recht mach gaen.

Voor Lichtmissen-dagh.

Stem: Edel Karssouw.

O Iesu soet!
 Leydt my in uwen Tempel
 Door uwen Heyl'gen Geest
 U te gemoet.
 Na Simeons exempel.
 Dat mijn ziel onbevreest
 Die dus langh is geweest
 Benauwt en vol van lijden,
 Mach oock van hier in vrede gaen,

En eeuwigh haer verblijden.
Geeft my te sien
Met mijnder zielen oogen
Uw' zaligheyt bereydt,
Voor alle Lien
Die u te vinden poogen;
Want mijn ziele verbeydt
Alleen uw' Majesteyt,
Met een licht in haer handen:
Maer ghy, die zijt het eeuwigh Licht,
Doet mijn licht meerder branden.

 Maria fijn,
Reyn onbevleekte Maget,
Een dageraet ydoon,
Die geeft een schijn
Des morgens als 't vroegh daget,
Soo ghy der Sonnen Throon
Brenghet ons het Licht seer schoon;
Heel vroegh komt ghy oprijzen:
Dus singen wy: weest wellekoom,
En gaen u eer bewijsen.

 Godts Moeder reyn,
U mijnder wilt ontfermen,
Toont my uw klaer aenschijn,
Uw' kindlijn kleyn
Geeft my in mijnen ermen;
Druckt het in 't herte mijn.
Ick bid u door de pijn,
Die u hert' heeft doorsneden,
Dat ick mach wijs en suyver zijn,
En lichten door goe zeden.

Van 't Hooghw: H. Sacrament.

Wijse: Och Amsterdam! ghy doet.

Christe waerachtigh Pellicaen,
 Een Pellicaen gepresen;
 Ons vleesch hebt ghy genomen aen,
 Ghy wilt ons Broeder wesen:
 Ghy hebt uw' borst open gedaen,
 U Bloedt hebt ghy uyt laten gaen,
 Om ons al te genesen.

Ghy zijt voorwaer dat eeuwige Broodt,
 Fonteyn van 't eeuwigh leven:
 Al zijn wy naer de ziele doot,
 Door u soo wordt verdreven
 Alle gebreck, en alle noot:
 Die u ontfanght, al is hy bloot,
 Rijckdom wordt hem gegeven.

O soeten Heer! O Vader goet!
 O Heere der Heyr-krachten!
 Ghy komt betalen Adams boet,
 Verlossen alle Geslachten!
 Maer, Heer, hoe schenckt ghy in overvloedt
 Uw pretieus, en dierbaer Bloedt!
 Och! laet ons dat groot achten!

't Is een waerachtigh Sacrament,
 Dat Iesus self instelde,
 Eer dat begonst sijn groot torment,
 In 't klaer hy dat vertelde;
 Dit is een spijs seer excellent,
 Neemt, nut mijn lichaem ongeschent,

Aldus hy dat beveelde.
 O *Jesus!* zijt gebenedijdt!
 Dat, door vijf woorden krachtigh,
 Een suyver woort, sonder respijt,
 Wordt u persoon waerachtigh
 Ketters, die ongeloovigh zijt,
 Weest doch gedachtigh t'allen tijt,
 Dat Gods woordt is almachtigh.

Van de weerdige Godts Moeder Maria.

Wijse: Ave Maria Godts liefste Lief.

Maget Maria!
 Wy vallen u te voete;
 Aenhoort ons groete,
 Maria, weest gegroet.
 Moeder van Christus,
 Een Maeght der Maeghden reyne,
 Suyvere Fonteyne,
 Aensiet ons tranen-vloet,
 Ons suchten in ootmoet!
 En soo veel voor ons doet:
 Bidt voor ons sondaren,
 Valt Godt voor ons te voet.

O *Hemels-poorten!*
 Doet open ons de deuren,
 Doet den Hemel scheuren
 Door Godts barmhertigheydt:
 Put sonder gronden,
 Opent uws Soons vijf wonden,

Vrijt ons van sonden,
 Ons ziel tot Godt bereydt
 Die nu seer treurigh schreyt,
 En roept barmhertigheydt:
 Moeder der genaden,
 Ons weer in graci leydt.

O Tabernakel!

O Salomones Throone,
 Van Godt den Soone
 Een Koninginne gehult;
 Slaet ons uw oogen
 Op sondige personen,
 En wilt eens toonen
 't Gesicht soet toe gedult.
 Met Hemels Licht vervult,
 Aensiet niet onse schuldt;
 Maer, door uw voorbidden,
 Met graci ons vervult.

Slot.

Zijt ghy onse *Moeder*;
 Wy willen zijn uw' kinders
 En uw' beminders
 Van uw' Dienaers een Lidt.

Roede van Iesse!

Boven al spant ghy de kroone
 Des *Hemels Throone*
 Daer Godt den mensch op sit;
 Van sondene suyver wit
 Verlost ons, als Iudith.

Iesum uwen Soone

Maria voor ons bidt.

[O Iesu! vol gena!]

Wijse: Die mint, die lijdt veel pijn.

O Iesu! vol gena!
 O Lam het welck de sonden
 Des werelts doet te niet;
 Als ick mijn oogen sla
 Op uwe roode wonden,
 Die ghy my open biedt:
 Soo ken ick dat ghy zijt,
 Die daer mijn hert verblijdt,
 Daer ick sonder gequel
 Al mijn hope vast opstel.
 Ghy spreyt uw vleugels uyt,
 Om ons al te vergaren,
 Gelijck een Kloekhen doet;
 En roept met soet geluyt:
 Komt al die zijt beladen,
 En droevigh van gemoet:
 Geen Moeder oyt veracht
 Haer Kint, haer eygen dracht,
 En ofse dat liet gaen,
 Noch soo wil ick u ontfaen.
 Soo wie hem tot my went,
 En kan ick niet verstooten
 Grammoedigh ofte stuer;
 Ontfermen sonder endt,
 Altijt genade toonen
 Is eygen mijn natuer.
 Hier toe verweckt mijn bloedt,
 Dat ick aenschouwen moet,
 En helpen uyt den noot
 Dien, daer ick het voor vergoot.

Al vielt ghy t'allen stont
 Door kranckheydt in gebreken
 De rovers in de handt;
 Hoe diep ghy zijt gewondt,
 Soo moet nochtans uw' hoope
 Op my blijven geplant;
 Dan sal ick komen aen
 Als een Samaritaen
 Met Olie bereydt,
 In den naem van saligheydt.

Daerom, wat oyt mensch dee,
 Al had ghy veel bedreven,
 En soo veel quaets vergaert,
 Als druppels zijn in zee,
 Of bladen aen de boomen,
 Of zanden op der aerdt:
 Soo moet ghy met betrouw
 Maer maken een berouw,
 En met een diepe zucht,
 Komen tot my heen gevluucht.

't Is David niet alleen,
 Dien ick na sijn misdaet,
 In graci weer ontfongh:
 Noch oock slechts Magdaleen,
 Die met een rouwigh hert
 My soo bittre tranen schonck.
 Men vint'er over al
 Veel duysent in 't getal,
 Die met den Moordenaer
 Worden mijne jonst gewaer.

Wat mensch wort oyt gebeen
 Van sijne lieve kinders,

Of om eyers, of om broodt,
 En dat hy langht een steen,
 Of felle Schorpioenen,
 Om daerom t'eeten doot?
 Is 't dat een mensche quaet
 Sijn kindt soo gade slaet,
 Want meent ghy dat hy doet,
 Die daer self is 't hooghste *goedt*?

Voor den Advent. Van de Doodt, en 't laetste Oordeel.

Wijse: Hoe wel soo moet het lusten.

O Mensch van Godt geschapen,
 Hoe mooght ghy soo vast slapen,
 En zijn sonder verstandt?
 Dat ghy niet eens wilt peysen,
 Dat ghy soo haest moet reysen
 Van hier na 't ander Landt.

Ghy soudt u wel bereyden,
 Wist ghy dat ghy moest scheidt
 Van hier in korten tijt:
 Waerom doet ghy dan sonden,
 Daer ghy tot geender stonden
 Een uur versekert zijt.

Eylaes! sonder aenmercken
 Doet ghy nu quade wercken,
 U dunckt, het gaet seer wel:
 Daer Godt op avonture
 U binnen een half uure

Sal laten gaen ter Hel.

Wat sal u dan al baten
 't Geldt, dat ghy moet verlaten
 En al uw tijtlijck goedt?
 Want, als 't u minst sal passen,
 Sal u de doodt verrassen:
 Aenmerckt, dan, wat ghy doet.

O sterven! bitter sterven!
 Als men hier na moet derven
 Heer Iesus klaer aenschijn;
 Och! eeuwigh sal langh dueren;
 Wee hem, die 't moet besueren,
 En altijd zijn in pijn.

Dus, mensch, weest nu gedachtigh,
 Dat ghy voor Godt almachtigh
 Ten oordeel eens sult staen;
 Al waer ghy van uw leven
 Sult reeckeninge geven;
 Peyst wat ghy hebt gedaen.

Leeft nu soo met de menschen,
 Gelijck ghy wel soudt wenschen
 Te wesen in doots-noot;
 Want soo elck werdt gevonden
 In sijne laetste stonden,
 Soo blijft hy na de doodt.

Betert u t'allen dagen:
 Want tegen des doots-slagen
 En is toch geenen schiltdt:
 Wilt u van sonden bewaren,
 Peyst waer ghy noch mocht varen,
 Leeft soo ghy sterven wilt.

Leeft soo, dat ghy mooght leven,

En met Godt sijn verheven
 In 's hemels hoogen Throon.
 Dat gunn' ons Godt den Vader,
 Die ons allegader
 Naer wercken geven loon.

Somers-aerdsche liefelijckheden.

Wijse: Mijn ooghskens weenen, mijn hert moet suchten, &c.

Bedroefde herten! wilt vreughde rapen,
 Aensiet hoe schoon dat is des hemels schijn;
 Siet! van niet heeft hy 't al geschapen!
 Denckt dan, hoe schoon moet den hemel zijn.

Aensiet de kruyden seer groen uytspuyten,
 Die daer genesen siekten, en pijn;
 Aensiet haer schoonhey, en haer virtuyten,
 Denckt dan, &c.

Aensiet de Lelien wijdt ontloken,
 Thymis, Lavender, en Roosmarijn;
 Aensiet de Rooskens vol soet geuren;
 Denckt dan, &c.

Siet al de bloemkens met goedt verstande,
 Der siekten zijn sy eenen Medecijn;
 Siet haer coleuren menigerhande;
 Denckt dan, &c.

Aensiet de boomen met al haer vruchten,
 En de Wijngaerden met haren Wijn;
 Aensiet de Vogelkens in der luchten.
 Denckt dan, &c.

Siet de gesteenten van grooter waerden,
 Die klaerder blincken als het Christalijn.
 Siet alle schoonheydt op der Aerden.
 Denckt dan.

Siet ghy de Menschen schoon van lichame,
 Fraey van fatsoen en leden fijn,
 Suyver van aensicht, oogen bequame.
 Denckt dan.

Aensiet de Sonne en Maene schoone,
 Aensiet de Sterren van klaeren schijn;
 Siet hoe sy blincken aen 's hemels Throone.
 Denckt dan.

Hoort ghy hier konstig op d'Orgel spelen,
 Op Instrumenten Musijck divin.
 Hoort gy oock singen met soete keelen.
 Denckt dan.

Alle vreugd diemen hier mag bedrijven,
 En mach maer dueren een kort termijn,
 Maer sy sal in der eeuwigheyt blijven,
 Voor die by Godt in den Hemel sijn.

Laet ons de Werelt geheel versaecken,
 Met all' haer boosheydt naer Gods doctrin.
 Soo sullen wy in den Hemel smaecken,
 Hoe soet en schoon dat het daer sal sijn.

Lof zy den Schepper der Creaturen
 Die alle dingen geschaepen heeft,
 Glori zy hem nu en t'aller uren,
 Die 't onderhoudt, en altijd voedsel geeft.

Van Gods Lieve Heyligen.

Stem: van de Guilliamete.

Verheft u geesten
 Met my, O reyne jeugd,
 Tot den Foreeste
 Des hemels vol met vreugd;
 Print in uw' Memory
 De schoone hemels glory,
 Die gy met een korte victory
 Hier verkrijgen meugd.
 Hoogh in den Throone
 Sit daer Gods Majesteyt,
 Drie in persoone
 En een in Godlijckheyt.
 Wie kan uytspreken
 De schoonheydt onbesweken.
 Nergens by kan worden geleden,
 De heylige Triniteyt.
 't Maegdeken reyne
 Maria triumphant,
 Sit hoog alleyne
 Dicht by den Throon playsant.
 Schoon uytgelesen
 Als een Lely gepresen.
 Die komt uyt den doornen geresen,
 En bloeyt in een stand.
 De Seraphinnen, die vliegen om den throon,
 Met Cherubinnen,
 En duysend Engels schoon,
 Singen aendachtigh,
 Met stemmen al eendrachtigh

Heylig Godt, Heyligh, krachtigh,
 Heyligh, eeuwich schoon.

Daer sijn Propheten,
 d' Apostelen allegaer
 Treffelijck geseten,
 Als 's Werelts Rechters klaer;
 Sonder verdrieten
 De werelt sy verlieten,
 En al wat sy mochten genieten,
 Sy volgden Godt naer.

De Martelaren,
 Gepurpert met hun bloedt,
 Komen met scharen
 Het Lammeken in 't gemoed,
 Vry van hun banden;
 Sy dragen in haer handen
 Palmen groen tot 's vyands schanden,
 Vol met vruchten soet.

Soo veel Doctoren,
 En Bisschoppen bekennt;
 Oock Confessoren,
 In deugden ongeschendt,
 Gaen hun vertoonen,
 Verciert met goude kroonen;
 Dus komt Godt hun wercken loonen,
 Eeuwich sonder end.

Reyne Ionckvrouwen
 Dragen een Roosenkrans,
 Men machs' aenschouwen
 In een snee-witten glans,
 Volgen de gangen
 Van 't Lam Gods met verlangen;

Niemand singe soo vrolijkke sängen,
Als sy, aen den dans.

In dese stacy
Daer men siet Gods aenschijn
Sal tribulacy
Met druck vergeten zijn;
Niemand sal klaegen,
Dat hy yet moet verdraegen,
Maer men sal daer nacht en daegen
Met Godt vrolijck sijn.

Slot.

Prins, met couragi
Strijdt nu vry onverveert,
Lijdt geen quellagy,
Oft dat gy niet begeert;
Strijdt sonder schroomen;
't Sal u hier naemaels vroomen;
Want, soo groote vreugd te bekomen
Is wel strijdens weerd.

Van 't nutten des H. Sacraments.

Wijse: *Hemels borgers.*

Komt Christenzielen in den Geest,
Minst en meest;
Uw' Heere roept u met verlangen
Ter maeltijt, daer zijn vleesch en bloed
 Spijst en voed,
All' die hem begeert t'ontfangen.
 Soo ghy u kent in sonden quaedt,
 Die verlaet;
Want niet besmet mach hem geraecken.

Uw' sonden by u niet verkleent,
 Maer beweent,
 En spreekt uw' biecht voor alle saecken.
 In uw' geloove twijffelt niet,
 Als ghy siet
 Des Broods gedaente voor uw' oogen,
 't Is Christi Lichaem, nae Godts woort,
 Dat ghy hoort,
 Soo dat hier niemand word bedroogen.
 Merckt nu wel aen, O ziel! wat goet
 Godt u doet;
 Dus gaet tot hem niet sonder schroomen.
 En segt: O Heer! dien ghy dus eert,
 Is niet weerd
 Dat ghy onder sijn dack sult komen.
 De Liefde voorts in u verweckt,
 Die u treckt,
 Om t'ontfangen den Heer der Heeren.
 Onsteekt in u een soeten brand,
 Dit is 't pandt,
 Dat hy hem tot uw' huys wil keeren.
 Ten minsten nae der middernacht
 U wel wacht,
 Dat ghy geen spijs of dranck neemt binnen.
 Op dat ghy heel ter selver tijdt
 Nuchter zijt,
 Als ghy ontfangt uw' Godt vol minnen.

Van de Hemelsche Blijdschap.

Op de Wijse; *O saligh, heyligh Bethlehem.*

Ierusalem! ghy schoone Stadt!
 Hoe staet ghy, Bruyd, in mijn behagen!
 Mijn oogen maeckt gy dickmaels nat,
 Mijn herte doet ghy naer u jagen.
 Want boven alle schoonheydt schoon,
 Sijt ghy van buyten en van binnen,
 Soo dat tot uwen lof ydoon
 Noch Menschen sijn, noch Seraphinnen.
 O gulde Sonn', O silver Maen!
 O Sterrekens blinkend' als Robijnen!
 Maer die daer eens moght gaen,
 Duysend Sonnen soud hy vinden schijnen.
 Schoon vaderlandt, schoon vaderlandt
 Gods aldertriumphansten Throone;
 In u is Rijckdom abundant,
 O saligh, die u krijght ten loone.
 Uw' Muren sijn van goude fijn;
 Bestroyt met Perlen sijn u straten,
 In u en is geen Sonne schijn,
 Want ghy schijnt selver boven maten.
 Hoe schoon blinckt daer den Diamant,
 Hoe soetjens lacchen de Saphyren,
 Oock den Carbonckel triumphant,
 Geeft licht in duysentigh manieren.
 Tapijtsery en isser niet;
 Dit sijn Ierusalems Tapijten;
 De motten doense geen verdriet,
 Den tijt en kans' oock niet verslijten.

O schoon Sion, mijn liefste Lief!
 Ghy hebt berooft alle mijn sinnen;
 Maer desen roof doet mijn gerief,
 Nu sal ick u alleen beminnen.

Dus roept mijn Siel, O Heer! wanneer?
 O! Wanneer sal ick van hier scheidyden?
 Nae u soo haeck ick even seer;
 Al wil het vleesch my neerwaerts leyden.

Slot.

Ick ben hier in dit Traenen-dal;
 Den hoogen Thabor is daer boven;
 Och laet mijn met u vrienden al
 Uw' Majesteit eens saligh loven.

[Als Iola d'onberaede Maeght]

Stem. Doen Daphne.

Als Iola d'onberaede Maeght
 Van *Jesus* haer vlucht nam ter wereltwaert in,
 En van hem snel wierdt naegejaecht,
 Al loopende, roepende; schoone Goddin!
 Toeft wat! toeft wat! weest niet verbolgen!
 Ey! waerom loopt ghy dus tegen de wind?
 Leeuwen, noch Beyren, noch Tygers u volgen;
 Maer *Jesus* ist selve die u soo mint.
 Wilt u erbermen yet!
 Acht gy sijn kermen niet?
 Laet ghy mijn liefde dan in de ly?
 Hebt deerniss', O Iola! Hebt deerniss', met my! *rep.* Acht.

De geen daer voor gy soo schouw vlugt,
 Is d'edelste Harder, die Israël weyd,
 En daeglijckx door de blauwe Lucht
 De gulde glans van sijne straelen verspreydt.
 't Eerste *Wesen* met my is de *Vader*;

Hemel, en Aerde, en Tartarus, staen
 Onder 't gebiedt van my te gaeder:
 Ick ben de *Son*, mijn *Moeder* de *Maen*;
 Kryuden, en bloemen, die
 Ick t' uwer roemen bie'
 Locken mijn stralen alleen uyt d' Aerd'.
 Mach dit u niet locken? O Iola! bedaert!
 Bedaert! bedaert u, edele ziel!
 De Werelt betovert, de Duyvel bedrieght,
 En 't vleesch bekoort met weelden y'el;
 Die rasser vergaen, als een schaduw' vervliegt;
 Maer vergaen, soo datse naelaeten
 Veel rouw, en jammer, jae 't eeuwigh verdriet,
 Die u noch rijckdom, noch wellust, noch staeten,
 Prinsen, noch Hoven bemaetigen niet.
 Acht ghy dit oogenblick
 Dan van soo hoogen schick,
 Dat ghy daeromme soo grooten schae
 Soud willen verdragen van 's Hemels genae?
 Neen, Iola, neen! dit waer' te sot,
 En my te verdrietigh, en voor u te hart,
 Weeght eens te recht het hoogste Lot,
 En legt daer benefens mijn bloedige smart,
 'k Seggh', de alderduurste kosten
 Van mijn gestorte roodt-verwige bloedt,
 Waer me'k de zielen aen 't Cruyce verlost,
 End' alle de Werelt me' hebbe vergoedt,
 Toont, dan, te wesen wijs;
 En laet u desen prijs
 (Hebdy tot noch toe daer inne gemist)
 Van deser uur af toch niet loopen te quist.
 Keert, dan, mijn Schaepjen, keert weerom!

Of wacht u, ten minsten, te rasschen uw' loop.
 Op dat mijn Liefde tot u kom,
 U weder mach koyen by alle den hoop.
 Siet! daer is mijn innighste zegen!
 Ey! dat ick, om u, wat vrolijkheyt raep?
 'k Hebbe gelaeten de negentigh-negen;
 Nu loop ik u na, mijn hondertste Schaep.
 Ey! laet u vangen, dan
 Om 't lief verlangen van
 Alle de Hemelsche Borgery
 Die over uw' vinding' haer maecken sal bly?
Iola.
 O! Afgrond van mijns Harders minn'!
 O weeldige voeten, flux! staeckme uw' loop.
 Ick wil dat my d'Heer *Jesus* vin';
 En, dan, wel gevonden wel vaste my knoop',
 Knoop' met koorden van Minne-streecken,
 En over beyde sijn schouderen swier';
Iesu! ô Iesu! houdt vaste dit dier,
 Van alle sijden, toch;
 Dat het door lijden, noch
 Weelden, van uwe groen Weyden en schey';
 Maer, eeuwelijck onder de Lelyen wey'.

's *Werelts soet Venijn.*

Stem: 3. *Karileen.*

Dat menig mensch doet trecken
 Van sijn Godt, dat eeuwig' *Goed!*
 Vol *Venijn!*
 Hoe wel weet ghy te decken
 't Heyligh *Bitter* onder 't *Soet!*

Uw bly gesicht', en tael
 Bekoort ons oog, ons' hert, soo veel en menigmael
 Eerst, tot vermaeck, en daer na tot consent;
 Om soo te raecken allengs ter sonden end;
 Weet ghy seer vry,
 Al eermen 't eenmael siet, het verdriet,
 Ons te le'en in slaverny.
 Wel te recht mach yeder u wel noemen
 Circe met haer Tovery.
 Wie maer, slecht, draeght voor u dranck geen schroomen
 Maer uw' Beecker proeft eens bly;
 Werdt haest, in sijnen geest
 Verandert van een Mensch in eene onverstandig beest.
 Sang der Sirenen heeft, seker, noyt soo dick,
 Door beveynst weenen
 Getrocken, als met strick
 Het schip op klipp';
 Als ghy werelds Goddinn'
 Licht van sin,
 Sieltjes krijgt in uwen knipp'.
 's Werelts goedt, dat yeder een doet locken
 Hebt gehangen in de *Val*,
 Suycker-soet (als d'aengenaemste brocken)
 Diem' u duer betalen sal.
 Uw' hangel en uw' hoeck
 Bedeckt met aes, verstickt so menig graege snoek.
 Stricken, en Netten
 Sijn van u, op 't velt,
 Recht, nae de wetten
 Van Vogelaers gestelt.

Uw' Fluyt soet luydt,
 Soo lang, dat 't dier vermalt
 Nedervalt,
 En vast in uw' kooje sluyt.
 Lichte Vrouw,
 Vol klapperny en lonckjes
 Sittend' aen des Werelts straet,
 Ick u schouw',
 Om dat ghy helsche vonckjes
 Stoocken kont met lossen praet:
 Hoe menig onbedacht
 Hebt ghy, als Oss', of kalf,
 Ter slagbanck heen gebracht!
 O Tygerinne! die haer eygen dracht
 Ontneemt de Minne,
 Verscheurt dien, en verslindt!
 Quae Moer! snoo Hoer!
 Die flux, wat datse baerd'
 Onvervaerd
 Self, doot smijt tegen de vloer!
 Nu, den Heer
 My uyt sijn hooge zalen
 Heeft beschenen met sijn *Licht*,
 Keer ick weer,
 Door kracht van dese Straelen,
 Van u, *Wereld!* Mijn gesticht.
 Al geeft het u vry nieu;
 Ick segg' u, Cirre, Siren, Vogelaer, adieu!
 Ick sal mijn oogen
 Nae den hemel slaen;
 Ick sal my poogen
 Om daer in te gaen,

Tot spot, en, tot
 't Versmaeden van uw' Minn',
 Valsch Goddinn'!
 Maer, ter eeren van mijn Godt.

[Als uw' Minne brand van binne,]

Wijse: Soo, als 't begint.

Als uw' Minne brand van binne,
Iesu soet!
 Wat baet, dan, all' 's Werelts vreugd?
 't Is in 't herte al maer smerte,
 En 't gemoedt
 En werd hier niet door verheugd.
 Dus neem ick voor altijd
 Mijn ruste, mijn luste
 In Godt, die 't al verblijdt.
 Wilt my geven om te leven
 Maer een *Wond*,
 Maer een schuyfplaetse van vijf
 Diep gesneden in uw' leden
 Tot den grond,
 Dat ick, *Iesu!* by u blijf;
 Op dat ick nimmermeer,
 Door 't locken, en jocken
 Weer nae de Werelt keer.
 Soud ick slaeven, en gaen draeven,
 Langst der Aerd,
 Om een hand vol stof, en slijck?
 Daer een kroone tot mijn loone
 Werdt bewaert in 't Hemelrijk.
 Neen; 't is te groot verlies!
 Laet sotten vry spotten;

Ick buyten Godt biet kies'.
 Alle saecken van vermaecken,
 Allen goed,
 Alle glory, en rijckdom;
 Al, wat menschen kunnen wenschen,
 Niet soo soet,
 Of 't is, in mijn Bruydegom.
 Hier vintm' al wat men denckt,
 Veel keuren, geen leuren,
 Soo als de Werelt schenckt.
 Sal 't my rouwen, dan, te trouwen
 Met een Heer
 Die het al in hem besluyt!
 Alle krachten, alle machten,
 Alle eer,
 En my kiest voor sijne Bruydt?
 Die selve metter hand
 Komt leyden vermeyden
 My nae sijns Vaders *Landt*.

Minnelijcken Rouw eens Sondaers.

Wijse; Ou este vous, chere beauté. Ofte: Te midden van het Indische Landt.

Naer dat ick eerstmael heb versaeckt
 U, mijnen Schepper, door de sonden;
 Ick heb my selven bloot gemaect
 Aen mijnen vyand, om te wonden.
 Keert toch weer! daelt toch neer!
 O schoon *Licht!*
 Keert weer, O mijn verlangen,
 Maeckt dat 't quaet, dat ick haet

Enu bicht

My noyt meer komt bevangen.

Mijn Siel is soo, als hoy, verdort;
En all' mijn krachten sijn benomen;
Naer dat ick my hebb' uytgestort,
Om 's werelts vreugden te bekomen.
Keert toch weer. *rep.*

Och! hoe was ick, toch soo verblint,
Dat ick derfd' mijnen Godt versmaeden?
En dat ick heb den schijn bemint,
Om 't goed! dat niemandt kan versaeden?
Keert toch weer. &c.

De Sond heeft my gelijk gemaect
Aen eene beeste sonder reden.
Och! had ick daer toe noyt geraect!
Nocht' oyt Gods Wetten overtreden!
Keert toch.

Dat ick de hell' aen dese kant,
En, aen die kant sagh staen de Sonden;
Ick wenste my eer van dien brand,
Als van een sond' alleen, verslonden.
Keert toch weer.

Kers-Lied. Den Engel.

Stem: Soo 't begint.

O Herders! laet uw' bockkens, uw Schapen;
Den grooten Heer, die 't al heeft geschaepen,
Is voor u gebooren,
Die all' waert verlooren,

In eene kribb' geleyd, in 't Stal
 God-mensch, door Adams val.
 In doeckxkens gewonden
 Sal worden gevonden.
 De Moeder en Maget is een:
 Sa! Sa! herderkens, op de been.
 Herderkens loopt, loopt? } *twee reys.*
 Wy loopen; wy loopen. } *twee reys.*
 Herderkens, noch eene keer!
 Morgen soo komen wy weer.

Harders.

Komt! laet ons gaen besoecken in doecken
 Dat kindeken teer, des Werelts Veldheer;
 Die van onse Kudden, den Wolf sal beschudden,
 Die voor ons in een Kribbe leydt,
 Soo heeft ons den Engel geseyd?
 De harderkens songen!
 De Lammerkens sprongen;
 Aerd' ende Locht waren vol vreucht,
 Sy songen Gods glori en deught,
 Voor de menschen peys en jeught!
 Kindeken! slaept, slaept! } *twee reyse*
 Wy wiegen! wy wiegen } *twee reyse*
 Herderkens! noch eene keer!
 Morgen soo komen wy weer.

Maer eer wy gaen al d'ander opwecken,
 En, eer wy van hier na Bethlem vertrecken.
 Wat sullen 't wy geven, dat 't niet sal beven,
 In dese lange koude nacht?
 Soo dient hem een velleken sacht.
 Soo 't krijten sal willen,
 Soo sullen 't wy stillen,

En paeijen met spelen met zangh,
 En sluyten den heele nacht langh:
 Sullen t'samen met soet geklanck
 Zingen: na na na! } *Twee reysen.*
 Wy fluyten! wy zingen! } *Twee reysen.*
 Zingen, na, kindeken teer!
 Sus! Sus! en krijt toch niet meer.

Het verfoeijen deser werelts sotternijen.

Wijse: *Och! Amarillis! Iesus jammert.*

O! Dwase menschen,
 Hoe kondy wenschen
 Te zuygen 's werelts schrale borsten!
 Och! datse liever haer borsten schorsten!
 Haer vreught is maer een schijn,
 Haer zogh is quaet venijn.
 Ick ben de medecijn:
 Wilt na my dorsten!
 Wie loopter drincken
Waters, die stincken:
 Daer by hem springen klaer fonteynen!
 Kont ghy, noch, dan, gerustelijck meynen
 Tot modder-dranck te gaen,
 Fonteynen laten staen;
 Die open sijn gedaen
 Om u te reynen.
 Drinckt uyt mijn *wonden*
 Met volle monden;
 Geen dorst en sal u oyt bevangen;

‘t Hert sal niet meer na d’aerde hangen.
 Den ongesonden lust
 Sal worden uytgeblust;
 Uw ziele sal met rust
 Na my verlangen.

Laet d’andere loopen,
 En broodt gaen koopen,
 En wilt u met mijn vleesch verzaden:
 Dit voedsel sal u niet overladen:
 Een spijsse, die soo smaect,
 Dats’ Engelen vermaect;
 De menschen, daers’ in raect,
 Doet all’s versmaden.

Wilt my aenkleven!
 Ick sal u geven,
 Dat nergens elders is te halen,
 Al wil’jet noch soo duur betalen:
 Een herte ongepijnt,
 Een vreught, die niet verdwijnt,
 Een licht, dat altijd schijnt
 Met helre stralen.

Noch sal ick sparen,
 En wel bewaren,
 ‘t Geen ghy hier namaels sult genieten,
 ‘k Sal u met blijdschap overgieten;
 ‘t Geen noyt men hooren mach,
 Hier noyt de oog’ en sagh!
 Het lijden van een dagh.
 Laet niet verdrieten!

Noch van desgelijcken inhoud.

Wijse, Ach my dunckt, ick sterve.

Hoort my, *Wereldtsche-bloemen!*
 Ghy, die u hoogh beroemen
 En braveren gaet
 Op u *Kleur*, uw' *Fleur*, uw' *Staet!*
 Ghy ydel stof, en dreck der Eerde!
 Schuym van geender weerde!
 Datg'u eens bekeerde,
 Eer dat 't word te laet!
 Och! dat ghy 's werelts liste,
 Haer bedrogh eens wiste,
 En voorsaeght eens recht,
 Wats' u al laegen legt!
 Mocht gy toch eens te recht aenschouwen
 Haer stricken, haer touwen,
 Waer me' s'u doet houwen,
 Als haer Slaef, te slecht!
 Ghy kust haer' ysre banden,
 Knielt met Offerhanden
 Neer-geboogen, voor
 Haer Autaer, en soeckt gehoor!
 Ghy bid om haer seer korte lusten,
 Vervult met onrusten,
 Die noyt hert en susten,
 Dat sy oyt bekoor'.
 Segt dan, sy! *werelts sinnen!*
 Ghy tracht my te winnen,
 En soeckt, hoe ghy my
 Trecken mooght in slaverny!
 Adieu! voortaan, all' mijn' gedachten
 Sullen voor u wachten;

Sullen haere krachten

Maecken los, en vry.

Ghy hebt my valsch beloogen,

Deerelijck bedroogen;

Maer, ick kenn' voorwaer,

En sie nu het groot gevaer,

Dat ghy my stelt aen alle sijden

Vol van smart en lijden,

Onlust, t' allen tijden:

't Hert is altijd swaer.

Nu, *Jesus* Minne-lonckjes,

Straelt sijns Liefde-vonckjes

Tot mijn Siele binn',

My verweckt tot weder-minn';

Ick sal, voortaan, niet meer (als Slaven)

Wroeten, sorgen, graven,

Loopen, rijden, draven,

Om 's *Werelts* gewin.

Prins! Wat baet veel gewonnen?

Wat baet 't al gewonnen,

Als ghy, naederhand

Hebt verlooren ziele's pand?

Wilt ghy u eeuwelijck verblijden?

Eeuwelijck niet lijden?

Wilt de *Werelt* mijden;

Peyst der *Hellen* brandt.

's *Werelts* ydelheyd afgeraden.

Stem: Ballet Bronckhorst.

Creature!

O mensch van aerd en traenen geformeert:

T'aller ure
 De doodt vervolgt de baen, die raslijck ghy passeert.
 Door Godts wet
 Heeft hy sijn boogh geset;
 Sijn stadig micken
 Moet u doen schricken:
 Met eens af knicken
 Schiet hy, met blindt gesicht
 Door 't hert, door 't hert,
 Ia, ziel, dringht hy sijn schicht.
 Kondt ghy leven
 In alle vuylichkeiten onbedacht,
 En gaen streven
 Naer alle ydelheden soo by dagh, als nacht?
 Nocht' en siet,
 Dat ghy loopt in 't verdriet.
 Mach u, ô dieren!
 Dan geen toom stieren!
 Maer, voorts, gaet vieren
 Uw wulpsche jeughdes feest,
 Met vreught, ondeught,
 Tot nadeel van uw geest!
 Staeckt uw loopen!
 Ey! maeckt een eynd' van sotten, boos en snood;
 Trane-dropen!
 Ey! wilt afwasschen al dees' sonden veel, en groot
 Sulck een vloedt
 Uw ziele klaren moedt.
 Want, vuyle smetten
 (Soo sijn Godts wetten)
 Het ingaen letten
 Van 't Hemelsche gebouw.

Dus weent, dus weent,
 Naer Maghdaleens berouw.
 Laet 't quae leven!
 Schreyt, en herdenckt uw jaren in bitterheydt,
 Sult begeven
 U te beweenen treurigh, all' uw ydelheydt!
 Wijsen raedt
 Is 't datmen sonden laet:
 Door trane-droopen
 Machmen weer hoopen,
 Ia, d'Hemel koopen;
 Ween bevrijdt van weë;
 Berouw, berouw!
 Maeckt roodt soo wit als sneë.
 Wilt dit achten,
 Ghy, die des werelts paden dus betreedt.
 Uw gedachten
 Wilt toch by tijts ter deught, voor eeuwich, hier besteen.
 Eeuwigheydt!
 Vergeefs wort ghy beschreydt
 Van duysendt zielen,
 Die in 't vyer krielen,
 Haer selfs vernielen,
 Om dat haer *facit* mist;
 Haer tijt soo slijt,
 Soo ydel is verquist.
Slot.
 Prins, Princesse
 Van jeught, wellust, en eer, en pracht, en macht,
 Druckt dees' lesse
 In 't diepste van u sondig' herte dagh en nacht.

Lust, en eer,
Sijn, als een bobbel teer;
't Lichaem is sterflijk,
Ziel onbederflijk.
Dus, peyst, hoes' erflijk
Mag leven in de vreugdt,
In Godt, in Godt,
In Godt, die 't al verheugdt.

***Geestelijcke Sangen. Tweede Deel. Lieden voor
de princepaelste tijden des jaers; oock, ten allen
tijden.***

Liederen voor Kers-tijdt. Kers-liedt.

Het viel eens Hemels Douwe
In een kleyn Maeghdeken,
't En was noyt beter Vrouwe
Dat de'e een kindeken,
Dat van haer was gebooren,
En sy bleef Maget fijn:
O Maget uytverkooren
Lof moet u altoos zijn.

Dat van, &c.

De Maghet ginck met Kinde
Geen swaerheyt ginck haer an,
Als Ioseph dat versinde
Den goeden weerden Man:
Hy docht ick wilse laten
'k En ben den Vader niet,
En trecken mijnder straten
Eer my meer schand' geschiet.

Hy docht, &c.

Al van des Hemels throone
 Sprack hem den Engel aen;
 O Ioseph Davids Soone,
 O uyt-verkooren Man,
 Blijft noch beyde te gader
 't Is boven Menschen kracht,
 Dat Godt almachtigh Vader
 In haer dus heeft gewracht.

Blijft noch, &c.

Korts daer na is gegeven
 Een Keyserlijck gebodt,
 Dat elck Mensch sonder sneven
 Most komen sonder spot,
 Van waer hy was gebooren,
 En brengen sijn Tribuyt,
 Dat dede men daer hooren
 En roepen overluyt.

Van waer hy was, &c.

Maria, Ioseph mede
 Quamen te Bethlem waert,
 Want daer was Iosephs stede,
 Soo ons de Schriftuer verklaert:
 Maer sy mocht nieuwers inne
 Men wees haer altijdts voort,
 Der Englen Coninginne
 En wiert daer niet verhoort.

Maer sy mocht, &c.

In 't veldt hebben sy vonden
 Een Huys seer dun gedaect,
 Binnen soo korten stonden
 Hebben logijs gemaect:
 Daer wiert de Maget Moeder

Al sonder wee of pijn,
 En Godt des menschen Broeder,
 Mocht hy ons nader zijn.
 Daer wierdt, &c.

Kers-Liedt.

Wijse: Ierusalem ghy schoone stadt.

O Saligh heylich Bethlehem,
 O onder duysent uytverkoren!
 Ver-eert boven Ierusalem:
 Want Iesus is in u gebooren.
 O Bethlehem kleyn groote stadt!
 Cleyn van begrijp, maer groot van weerden:
 Ghy zijt dat alder-eelste vat,
 En d'alder-rijckste stadt der eerden.
 Verheught u dan, o Israë!
 Hoe mochtm' u blijder bootschap bringen,
 Tot u soo komt Emanuël,
 Wilt uyt der sonden slaep ontspringen.
 O Coninck Christe; o Prince groot!
 Hoe wort ghy hier aldus gevonden?
 In hoy, in stroy, in sulcke noot,
 In arme doeckskens teer gewonden?
 Ghy hebt dit Firmament gemaect
 Al waer u loven 's Hemels geesten,
 Maer nu geheel bloot ende naect
 Light ghy in 't midden van de beesten.
 Ghy wort geboren in een stal,
 Niemandt bekent in de nacht stille!
 Maer d'Engelen singen over al:
 Peys met den mensch van goeden wille.

O machtigh Godt, ô Iesu soet!
 Wat liefd' heeft u daer toe getrocken?
 Dat hy aenneemt ons vleesch en bloet,
 Om ons tot u alsoo te locken?
 Comt tot dit Kindt ghy Adams kindt,
 Hoe kondt ghy noch de werelt minnen?
 Siet hoe Iesus hem met v bindt,
 Offert hem heel u hert en sinnen.

Kers-Liedt.

Wijse: *Graces au bon petit Iesus.*

Lof Iesu, die tot ons profijt
 Op desen tijdt,
 Gedaelt zijt uyt des Vaders schoot,
 Om te verdragen
 Naer luttel dagen
 De bitter doot.
 Laet ons met eenen blijden moet
 Nu eens beginnen, u te beminnen
 O Iesu soet!
 Ghy komt ter werelt naeck en bloot
 In grooten noot,
 En achterlaet 's Hemels pleysier,
 Om door u lijden
 Ons te bevrijden
 Van 't Helsche vyer.
 Laet ons met, &c.
 Aensiet, o mensch! hoe dat dit kindt
 Sy selven pijnt,
 En maeckt hem kleyn in 's menschen schijn,

Om haer te trecken,
 En te verwecken,
 Om kleyn te zijn.

Laet ons met, &c.

Siet of ghy sulcken liefde vindt
 Godt wordt een kindt,
 Die eeuwigh was wort in den tijdt
 Een creature
 Uyt liefden pure
 Tot ons profijt.

Laet ons met, &c.

Wie heeft sulck wonder oyt gehoort,
 Vleesch wort het Woordt:
 En onsen Vader op dit pas
 Wort onsen Broeder,
 Een Maeght sijn Moeder
 Wiens kindt hy was.

Laet ons met, &c.

In 't Kribbeken wort hy geleyt
 Wiens Majesteyt
 De koningen te boven gaet,
 Die wort gewonden
 Om onse sonden
 In doeckskens quaet.

Laet ons met, &c.

Met woorden toonen sijn verdriet
 En kan hy niet:
 Maer sijn kleyn' oogskens zijn vervult
 Met veele tranen,
 Om te vermanen
 Der menschen schult.

Laet ons met, &c.

O Moeder Godts en laet ons niet
 In ons verdriet:
 Maer op dat wy sonder misdaet
 V Soon behagen,
 Van ons verjagen
 Wilt alle quaet.

Laet ons met, &c.

Iesus, die tot ons nu ter tijdt
 Gekomen zijt,
 Wy bidden u geeft ons den loon,
 Dat naer dit lijden
 Wy ons verblijden
 In uwen Throon.

Laet ons met, &c.

[Bethleem, Godt geeft U veel geluck,]

Wijse: *La Moutarde Nouvelle. Of: Aengename schoone Rosemont.*

Herd.

Bethleem, Godt geeft U veel geluck,
 Want te nacht in U is voortgekomen,
 Hy die ons verlost van pijn en druck.

Burg.

Seght ons doch wat ghy hebt vernomen?

H.

Een groot licht verscheen ons naest,
 D'Engelen wy hoorden,
 Een met soete woorden,
 Sprack ons aen, wy liepen verbaest,
 Vreest niet meer, maer naer dees stal u haest.

B.

2. Is de stal eens grooten Heeren Hof?

H.

In de Kribbe leyt hy in dees kouwe,
 D'Eng'len songen aen hem eer en lof!

B.

Hoe een Coninck in armoe en rouwe?

H.

Hoy en stroy dat is sijn bedt.

B.

Vondt ghy daer geen hoeder?

H.

Ia oock een Vrouwmoeder,
Die is Maeght suyver en net;
Want sy 't Serpents hoofd gantsch heeft verplet.

3. Gaet dan Sondaers al na deese Stal,
En wilt 't Kindt u sondich hert ontblooten,
Want hy van den doot verlost ons al,
Heeft voor ons den Hemel oock ontsloten.
En schenckt hem u herte,
Hy sal u smerte,
Heelen door sijn Heyligh Bloedt,
Nu komt met ons, en 't Kindeke groet.
Gedenct de uytersten.

Een ander. La Duchesse.

Hoe dus hier in de stille nacht,
Veel stemmen, die met soet vermaeck soo dringen,
En lieffelijck singen?
Godt 's in 't Vleesch gebracht.
Na Bethlem Herders spoeyt doch ras u gangen,
Alwaer ghy sult u Godt en Heer ontfangen,
Die alles heeft gegeven geeft hem selven nu,
U offerend' ziel en leven, daerom weest niet schu,
Brenge vree aen alle Menschen, die 't met herte wenschen,
En wilt my volgen na
Op het alleluja.

2. Treet Herders in, en siet ghy niet,
Wie voor u leyt hier in een Stal gebooren,

Iesus uytverkooren,
 Die u peys aanbiet?
 Ontwaeckt, scheidt moedt, want hy leyt hier gebonden,
 En komt voldoen voor al u boose sonden.
 Hy sal u niet wech stooten, hy is veel te goet,
 Wilt u gemoet ontblooten, doet een kleyne boet,
 Toont u gebroke herte, hy sal heelen al u smerte;
 Want een geboogen riet,
 En sal hy breken niet.

3. Die is, en was, eer alles waer,
 Leyt hier in pijn, vol swarigheyt, en rouwe,
 In dees felle kouwe,
 En geen voorraet daer.
 By d'Os en Ezel slechts in arme doecken,
 Op hoy en stroy, daer moetmen Iesum soecken.
 Een Stal voor 's Hemels Throonen kiest hy hier beneen,
 Om ons alsoo te toonen hoe men na moet treen,
 En met hem leeren haten alle Werelts pracht en staten,
 Om soo te gaen met hem
 In 't Nieuw Ierusalem.

t'Samen-spraeck tusschen den Engel, Herders, Ioseph, en Maria.

Wijse: La Cardinale. Of: Daer was een Vrouw die koecken bakken sou.

Herders, ey hoort, een nieuw en bly geboort,
 Van 's Vaders Soon, het eeuwigh Woort.

Te Bethlem: gaet hem soecken,
Daer leyt het Kint in kou, en in windt, gewonden in arm' doecken.

H.

2. Is dit het Lam, gebooren van de Stam,
En uyt het Saet van Abraham,
D'Eng'len die ons verscheenen
Seyden het was onsen Messias,
Daer na zijn sy verdweenen.

I.

3. Herders zijt bly, hy ist, gelovet my,
Stelt alle vreesse aen een zy.
Maer laet ons hem gaen groeten,
Geven hem eer, als ons Godt en Heer,
En kussen hem sijn voeten.

H.

4. Moeder van Godt, hoe komt ghy in dit kot,
En waerom op geen Heeren-slot?

M.

Lieve Herderinneke,
't Kindtjes wensch is 't Herte van een Mensch,
Oock van een Boerinneke.

H.

5. Welkom ons Heer w'dancken u van d'eer,
Dat gy komt op der Aerde neer.
Tien duysent suyvre Geesten,
Geven u lof, in des Hemels Hof,
Hier legt ghy by de Beesten.

6. Welkom soet Kint, dat ons soo seer bemint,
U Liefde my aen u verbint.
Doet ons in liefde branden,
Neemt voor Autaer Hart, en Ziel te gaer,
Ons wil tot Offerhande.

Nieuwe jaers Liedt.***Voys: Adieu schoon Europa.***

Verheught u in dees tijdt,
 Zijt vrolijck, en verblijdt,
 Maeckt vreught nu en altijd,
 O Sondaers al.
 Nu 't eeuwigh Vaders saet,
 Hem oock besnijden laet,
 En komt in Sondaers staet,
 In 't Tranen-dal.
 Om ons te leeren Ootmoedigheyt,
 De sonde mijden,
 Oock af te snijden
 d'Onsuyverheyt.

2. Aensiet toch wat hy doet,
 Hoe het verstort sijn Bloedt,
 Dit kleyne Kindtje goet,
 Uyt Liefd', niet noot.
 Hoort na de naem van 't Kint,
 Dat ons soo seer bemint,
Jesus ist datmen vint,
 Seer wonder groot.
 O Naem van wiens, dat *Ioël* verklaert,
 Al die sal eeren,
 Den Naem des Heeren,
 Sal sijn bewaert.

3. Laet wy met 't nieuwe Iaer
 Dan vrolijck volgen naer,
 Hem die ons altegaer,
 Soo heeft besint.

Dat hy die is Godts Soon,
 Komt uyt des Hemels Throon,
 En neemt by ons de woon,
 In kou en wint.
 En van hem leeren lijden met vreught,
 Met 't nieuwe Iaer aen,
 Om na te ontfaen,
 's Hemels geneught.

G.D.V.

Liedt op den Feestdag van den soeten Naem Iesus, den 15. Ianuarij.

Voys: Hoort o menschen, hoort dit wonder.

Veer van hier Melancolique,
 Laet ons dichten een Musique,
 Op den Naem van 't Kindtje teer.
 Aen 't gehoor niet aengenamer,
 Noch om singen oock bequamer,
 Als den Naem van onsen Heer.
 2. Iesus is in mijn gedachten,
 Iesus sal ick altijd achten,
 Waer ick waeck of waer ick rust.
 Iesus is in mijn memory,
 Iesus is alle mijn glory,
 Alleen blust hy mijnen lust.
 3. Desen Naem is hem gegeven,
 In 't beginsel van sijn leven,
 Als hy stortede sijn Bloet.
 Bloet d'welck ons kan saligh maecken,
 In dien Naem is 't dat te smaecken,
 Die den Hemel open doet.

4. Desen Naem sal ick beseffen,
Desen Naem sal ick verheffen,
Boven Zeem en Honigh-graet.
En wie sal my dat toch geven,
Dat hy blijft in 't hert geschreven,
En daer woone vroegh en laet.

5. Naem voor wie de Duyvels beven,
En de heele Hel moet sweven,
Tot het licht van sijne strael,
Maer den Hemel is in vreughden
Tot 't beschouw van sijne deughden
Singht een lustigh Madrigael.

6. En de Werelt sal die swijgen,
Alle Creatuer moet nijgen,
En doen klinken sijnen lof.
Hem sal ick in 't herte dragen
In hem nemen mijn behagen
Hy dient my voor eenen Hof.

7. Daer sal ick my in vermeyden
En mijn ziel laet gaen in weyden
Als hy haer vint in gevaer:
Daer gaen ick den troost in soecken
Die men nieten vint in Boecken
Voor hem schuylt de droefheyd swaer.

Tot het Nieuw-gebooren Kindeken Iesus.

O Herderkens, al soetjes, en sonder getier!

Messias rust alhier:

Na, na, na kindtje kleyn.

Na, na, na kindtje reyn:

Slaept bloem van Iesse Stam,
 Nu slaept 't onnoosel Lam,
 Slaept Nieuw-gebooren Vorst van Israël
 Slaept kleynen Koningh, slaept Emmanuel.
 Na, na, &c.

Goey-liekens van buyten al stillekens al,
 Die komt in desen Stal!
 Na, na, kindtje kleyn,
 Na, na, kindtje reyn.
 Slaept, &c.
 Houdt op van stormen ghy koude Noorde windt!
 't Is uwen Heer dit kindt.
 Na, na, na kindtje kleyn, &c.
 Nu Iesu, nu slaept, nu isset al gestilt,
 Nu slaept alsoo ghy wilt.
 Na, na, na kindtje kleyn, &c.

Van den Stal ende Herders, die Iesum besochten.

Wijse: O debonnaire Iesu!

Och! daer en is in dese Stal
 Niet met al;
 Onder dit kleyn dack
 Is geen gemack.
 Iesus light hier
 Sonder vyer,
 In de windt
 Gelijck een kindt,
 Vol van druck,
 En vol van ongeluck.
 Siet, hy light daer op het stroy,

En hy is gedeckt met hoy;
 Is dit voor een Konincks kint niet moy?
 Een yegelijck die gaet ter zy,
 Of voorby;
 Daer is geen besoeck
 In desen hoeck;
 Noch aen de deur
 Staet Monsieur,
 Moch Me-vrouw,
 Zy vreest de kouw';
 Daer is hier
 Noch meyt, noch kamenier.
 Ioseph die gaet op en neer,
 Ioseph die gaet wegh, en weer,
 Ioseph dient den nieuw-geboren Heer.
 Ick sach daer maer wat Herders by
 Twee of dry,
 En besijden stont
 Den Herders hondt;
 d'Een die bracht aen
 Melck en saen;
 d'Ander quam
 Met een vet Lam,
 't Derde schonck
 Het kindt een duyve jonck.
 En doen namen sy hun fluyt,
 Maeckten t'samen soet geluyt,
 Daer mee gingen sy den stal weer uyt.

Voor H.H. Drie Koningen dagh.

Een Kindeken is ons geboren in Bethlehem,
 Des hadde Herodes toren dat scheen aen hem.
 Drie Koningen uytverkooren
 Quamen te Ierusalem,
 Sy vraeghden waer hy was gebooren
 Den Koningh der Ioden.
 Wy sagen in Orienten de Sterre fijn,
 Wy komen om hem te aenbidden
 Dat soete Kindekijn.

Een Kindeken is, &c.

Doen Herodes alsoo vernam
 Dat het Kindt gebooren was,
 Soo werde hy toornigh ende gram,
 Ende ontsach hem das,
 Dat hy soo verliesen soude
 Sijn rijck was groot,
 Hy sochte te brengen met rouwe
 Dat Kindeken ter doot.

Een Kindeken, &c.

Hy vraeghde met haestigheden
 Waer dat Kindt gebooren was:
 Te Bethlehem binnen der stede;
 Soo was dat men daer las.
 Ter Werelt is daer gebooren
 Die Heere groot,
 Die ons nu komt alle verlossen
 Van de eeuwige doot.

Een Kindeken, &c.

Maer als die Coningen quamen
 Buyten Ierusalem,

Met vreughden sy vernamen
 De sterre gaen voor hen,
 Al tot dat sy hadden vonden
 Dat kleyne Kindekijn,
 In doeckens gewonden
 By de Moeder fijn.

Een Kindeken, &c.

Drie Coningen daer aenbaden
 Het Kindeken niet oudt,
 Sy offerden wel beraden
 Myrrhe, Wierooock en Gout.
 Dat deden sy daeromme
 Dat daer scheen grooten noot,
 Sy sagen 't al om en omme
 Van haven bloot.

Een Kindeken, &c.

Des nachts als sy slapen wouden,
 Quam de Engel Godts tot hen,
 Dat sy niet keeren soudon
 Weer door Ierusalem,
 Soo door een ander wege
 Zijn sy gekeert
 Tot in hun rijck te dege,
 Alsmen ons leert.

Een Kindeken, &c.

Wy bidden nu en singen
 Dat Iesus zy bekant,
 Dat hy ons soude bringen
 Al in zijn Vaders Landt,
 Daer hem de Engelen eeren
 Tot aller tijdt,

Dat gunt u de Heer der Heeren
Gebenedijdt.

Een Kindeken, &c.

Klach-liedt ons Heeren Iesu Christi.

Wijse: Ick wil my gaen vermeyden.

Siet mensch, en heft op u oogen,
Aenmerckt eens mijn lijden groot:
Hoe kan u hert dat gedoogen,
Dat ick hier gangh' naeck en bloot?
Daer ick ben den Schepper almachtigh,
U Heer en Godt, voor u bespot:
Hoe en zijt ghy dit niet gedachtigh?
Ick heb u selfs al mijn leven
U verdoolde Schaep gesocht:
Mijn Ziel heb ick oock gegeven,
Peyst hoe dier ghy zijt gekocht.
Van de Ioden ben ick gevangen,
Men bondt my stijf, En smeedt op 't lijf,
En aen 't Cruys werd' ick noch gehangen.
Tot de Rechters sy my leyden,
Gelijck eenen dief seer quaedt,
Het Cruys sy voor my bereyden,
En riepen all' voor den Raedt:
Neemt wech, neemt doch wech, en kruyst desen:
Een moordenaer Verlostmen daert,
En het leven dat werdt verwesen.
Gegeesselt en oock bespogen
Ben ick den geheelen nacht,
Mijn hayr sy vreeselijck togen,
Als een sot werd' ick veracht,

Al schimpende sy my doen eerden:
 En als sy bly Berispten my
 Mijn aensicht ick noyt af en keerde.
 De doodt en was ick niet schuldigh,
 Die 'k voor u quam nemen aen:
 Maer u sonden menighvuldigh,
 Die hebben my dit gedaen:
 Als doen hebb' ick al stil geswegen:
 Een' doorne kroon Droegh' ick Godts Soon.
 Waerom kan u dit niet bewegen?
 Aen het Cruys werd' ick geslagen:
 Hier hangh' ick, siet, heel door-wondt:
 O mensch! van u mach ick klagen,
 Dat ghy dit niet eens doorgrondt:
 Want 't gaet u seer weynigh ter herten,
 Geen' danckbaerheydt wert my geseyt,
 Voor alle mijn' wonden, en smerten.
 Ick soude 't noch al vergeten,
 Maer 't dat ghy my kenden niet,
 Maer nu ghy 't seer wel kunt weten,
 Soo vermeerdert mijn verdriet:
 Ick roepe tot u, wilt het hooren,
 Keert u tot my, Die voor u ly:
 Laet mijn bloedt toch niet gaen verlooren.

Lieden voor Paesch-tijdt. Van de verrijsenisse Christi.

Wijse: De vogelkens in der muten.

Christus is opgestanden
 Al van de Ioden haer handen:

Dus willen wy allegaer vrolijck zijn,
 Christus sal onsen verlosser zijn. Alleluja.
 Waer Christus niet verresen
 Al met sijn Goddelijck wesen,
 Wy waren gebleven in grooten noot,
 Wy mosten sterven den eeuwigen doot. Alleluja.
 Christus die voer ter hellen,
 Om daer in vrede te stellen,
 Die in duysternisse lagen seer beswaert,
 Godt heeftse met sijn eeuwig licht verklaert. Al.
 Ghy Princen, ghy helsche soorten
 Doet op u mueren, en u poorten,
 Uwen roof die wert in u onthaelt.
 Christus heeft haren schult betaelt. Alleluja.
 Christus met grooter waerde
 Sijn lieve moeder openbaerde,
 Sijn lichaem klaerder als der Sonnen schijn,
 Onsterffelijck verlost uyt alle pijn. Alleluja.
 Christus die vont in weene
 De schoon' en suyver' Magdaleene,
 Hy heeftse vertroost in haer verdriet,
 Als een Hofman, het is alsoo geschiet. Alleluja.
 Twee Discip'len quamen gaende
 Na Emaus, sy waren verstaende
 Christus lijden, van herten beswaert,
 Als een Pelgrim heeft hy haer openbaert. Allel.
 Weest Christus lijden gedachtigh,
 Hy is ons Paesch-lam waerachtigh
 Geoffert aen den Cruyce voor ons misdaedt:
 Dat deden de Ioden met valschen raet. Alleluja.
 Verblijdt u ghy Christen' in 't gemeyne
 Met Maria de suyvere Fonteyne.

De koopmanschap die Iudas heeft gedaen,
Die is ons allen ten besten vergaen. Alleluja.

Paesch-Liedt.

Wijse: *Die lustelijcken Mey.*

Met geestelijcke vreught melodiens
Laet ons nu vrolijck wesen:
Want Christus onsen Heer victorieus
Vander doot is verresen.
Nu in den feest van Paesschen certeyn:
Want nu wort een soet liedt gemeyn,
Met spel en geloovige tongen
Alleluja alomme gesongen.

Christus is onse Paesschen weet voorwaer,
Een Lammeken seer krachtigh,
Geoffert heel voor ons op den Autaer
Des heylighs Cruys waerachtigh:
Die hem voor ons aen 't Cruys liet stlaen,
Is uyt den grave nu opgestaen,
Uyt den slaep des doodts ontsprongen,
Dus wort Alleluja gesongen.

Gestorven is hy eens, naer Paulus leer,
Hy en sal niet meer sterven,
Die doot en sal niet domineren meer,
Wy sullen 't leven erven,
Door hem, die in der eeuwigheyt leeft,
Die ons sijn bloet seer mildelijck geeft
Als een Pellikaen voor sijn jongen,
Dus wordt Alleluja gesongen.

Victorieus is Christus Coningh groot
Klaerder dan duysent Sonnen,

De helsche poorte der eeuwiger doot
 Heeft hy geheel verwonnen:
 Sijn lieve vrienden daer uyt gebracht,
 En heeft benomen Lucifers macht,
 Hy kan ons tot sonden niet dwingen:
 Dus wilt nu Alleluja singen.

Paesch-Liedt.

Wijse: Puer natus in Bethlehem. Of: Dat dan Iudaea nu verbly.

Alleluja den blijden toon
 Wort nu gesongen soet en schoon:
 Waer dat ick ben, of waer ick ga,
 Mijn Ziele singht Alleluja.
 Met grooter vreughden in den geest
 In dese feest van Paesschen meest,
 Dan hoortmen singen, vroegh en spa
 Dat blijde liedt Alleluja.
 Dit is den grooten blijden dagh,
 Die David in den geest voorsagh:
 Singht vreughdelijck, soo ick u ra
 Dat blijde liedt Alleluja.
 Hier boven in des Hemels Throon,
 Daer wort gesongen wonder schoon,
 met soete stemme Musica,
 Het blijde liedt Alleluja.

Liefde Christi.***Wijse: Geswinde Bode van de min.***

Geswinde bode van de min,
 Iesu liefste mijn,
 Ghy zijt den grondt van al mijn sin,
 Wasch mijn Ziele reyn:
 Want ick weet dat ghy zijt
 Vol van troost, van jolijt en vreught
 Dat een droevigh hert verheught.
 Waer ick ga, of sta,
 Koom ick vroegh, of spa,
 Ick smelt, vol van smert:
 Want ghy roert mijn sondigh hert.
 Als Carbonckels u oogen klaer,
 Bruydegom vol kracht,
 Om te doorstralen u dienaer
 Onder 's werelts pracht.
 Valscheyt, lust, terght mijn sin,
 Ydelheyt tot gewin, maer ghy
 Troost mijn Ziel van herten bly.
 Ben ick kleyn van staet,
 Arm en versmaet,
 Altijdt zijt ghy goet,
 En verwacht des sondaers boet.
 U Cruys, u doodt, o Iesu soet!
 Heeft my gantsch doorwondt,
 Mijn sonde die my treuren doet
 Uyt mijn ziels afgrondt,
 Neemt ghy wech minnelijck
 En belooft eeuwelijck u fijn

Onuytsprekelijk aenschijn.
 Moght ick u weldaet
 In den hooghsten graet
 Altijdt danckbaer zijn,
 Geeft my dat, ô Iesu mijn!

Van de boodtschap der H. Moeder Godes.

Wijse: Het wasser een rijck en Koninghs Kindt.

Het was een Maeght suyver en net
 Uyt Davids stadt gebooren,
 Het staet geschreven in de wet,
 Van Godt was sy verkooren.
 Sy was tot allen stonden
 Suyver van alle sonden:
 Sy is voorwaer, een spiegel klaer
 Voor u Maeghden eerbaer.
 Den vijf en twintighsten van Meert,
 De Maen oudt vijftien dagen,
 Den Engel quam met eeren weert
 Tot haer, naer Godts behagen.
 Doen was verwondert seere
 De edel' Maget teere,
 Als sy daer sagh, het klaer gewagh
 Godts Engel voor den dagh.
 Hy sprack haer aen met groot ootmoet
Ave gratia plena.
 Van waer soo komt my dese groet'?
 Sprack de Maget Maria.
 Hy sprack met klaer vermonden:

Ghy hebt graci' gevonden.
Weest niet vervaert noch oock beswaert
Ghy zijt van Godt bewaert.

Ghy sult ontfangen eenen Soon,
Die ghy sult Iesum noemen:
Hy sal besitten Davids Throon,
Eeuwelijck sonder roemen.
Sy sprack wilt dit bedieden,
Hoe kan 't in my geschieden?
Geen Man ick ken, oft staet geprent
In mijn hert ongeschent.

O Maget! en verschrickt u niet,
Gods kracht sal u bewaren:
Elisabeth u Nichte siet,
Die is boven haer jaren,
Sy heeft nu met verlangen
Nochtans een Soon ontfangen,
Ghy sult certeyn, zijn Maget reyn
En Godts Moeder alleyn.

Als sy dees woorden hadde gehoort
Sprack sy met ootmoet seere:
Laet my geschieden naer u woort,
Siet de Dienstmaeght des Heere.
Terstondt quam daer seer krachtigh
Den Sone Godts waerachtigh
In de Fonteyn, suyver en reyn
Voor ons allen gemeyn.

Kers-Liedt.***Wijse: Van twee Boerinekens.***

Lestmael op eenen Somerschen dagh:
 Maer hoort wat ick bevalligh sagh
 Van Iesus en Sint Ianneken,
 Die speelden met een Lammeken
 Al in het groen geklavert landt,
 Met een Pap-schoteltjen in hun handt.
 Die witte, vette voetjens die waren bloot,
 Hun Lippekens als corael soo root,
 Die soete vette praterkens
 Die saten by de waterkens;
 Het Sonneken dat scheen daer soo heet
 Sy deden malkander met Melcxken bescheet.
 D'een troetelde dat Lammeken sijn hoot,
 En d'ander kittelde het onder sijnen poot;
 Het Lammeken gingh springen,
 Het Ianneken gingh singen,
 En huppelde, en trippelde door de Wey,
 En dese krollebollekens die dansten alle bey.
 En als het dansen was gedaen,
 Soo most het Lammeken eeten gaen:
 En Iesus gaf wat broyken,
 En Ioannes gaf wat hoyken:
 Ter werelt wasser noyt meerder vreught,
 Als dese twee Cousijntjes waren verheught/
 Ioannes sijn kleyn Neefken nam,
 En sette hem boven op het lam:
 Schoon manneken ghy moet reyen,
 Ick sal u t'huys gaen leyen:

Want Moerken die sal zijn in pijn,
 Waer dat wy soo langh gebleven zijn.
 Sy saten, en reden al overhandt,
 En rolden, en tuymelden in het sandt,
 En dese twee kleyn' jonckskens,
 Die deden sulcke spronckskens,
 En al de kinderkens sagen hen aen,
 Tot dat sy ten lesten zijn t'huys gegaen.

De Moeder die maeckte op staende voet
 Van suycker, en melck een pappeken soet;
 Daer saten die twee babbaertjens,
 Daer aten die twee slannaertjens,
 En waren vrolijck, en soo bly,
 Geen Koningshs banquet en heeften by.

Naer tafel soo danckten sy onsen Heer,
 En vielen beyd' op hunne kniekens neer,
 Maria gaf een Cruyseken,
 Daer toe een suycker huysen,
 En songh hem stillekens in den slaep;
 En naer het stalleken gingh het schaep.

***O Ieught! Wat is uw leven; Roock, een weynigh tijts verschijnende;
 een bloem, die afgevallen is, ende sijn fleur is vergaen. Juc. 1. en 4.***

Stem: *Geswinde Bode van de min.*

O Ieught, die na de waerheydt vraeght,
 Hoort na mijn vermaen.
 Eer dat de werelt u behaeght,

Siet haer valsheydt aen.
 Wat ist al dat ghy siet
 In haer dal
 Als verdriet, ô mensch?
 Niet en is naer uwen wensch.
 Wat ist dan dat u houdt,
 Daer ghy op vertrouwt?
 't Is een ydel stroy
 En een bloemtjen van het hoy.
 O mensche, die soo prachtigh leeft,
 En soo wordt ge-eert;
 Hoe korte vreught de werelt geeft,
 In dit bloemtjen leert.
 Op een stondt in het veldt
 Ick het vondt neer-geveldt ter aerdt,
 Dat den morgen hadt gebaardt.
 Dan sijn hooftjen stack uyt
 Boven alle kruydt,
 Is de maeijers proy;
 's Werelts hoogheydt is als hoy.
 Gelijck weer met den dageraedt
 Gaet den hemel op,
 Soo quam het met sijn schoon gelaet
 Uyt die groene knop.
 't Hooftje rondt als een kroon
 Was soo bont, en soo schoon in 't oogh
 Als den vollen Regenboogh;
 Maer soo haest is vergaen
 Als begon te staen
 Desen morgen toy;
 Wat hier pronckt, het is als hoy.
 De Blader-lipjens waren root

Boven vermillioen,
 Rontsom ontloock het sijnen schoot,
 Als de roosjens doen.
 Uytgespreyt was het haer
 Haest bereydt, hier en daer bedouwt,
 't Scheenen peerlen op het goudt.
 Siet! het is nu gepluckt,
 't Haertjen uytgeruckt:
 Is het nu niet mooy?
 Sijn palleersel is als hoy.
 Hier wordt uw leven voorgesteld
 In dit kort gebloemt,
 O Mensch! een bloemtjen van het veldt
 In de Schrift genoemt.
 Schoone bloem, korte vreught⁺
 Draght geen roem op uw jeught en macht,
 Van de doot haest omgebracht.
 Zy maeyt af dat sy vindt,
 Oock dat eerst begint;
 Vliet de werelt snoy:
 Wat sy toont, het is als hoy.

⁺Isa. 40.

Sijn Naem is Iesus genoemt. Luc. 2.

Stem: Hoe aengenaem en soet!

Ons uwe Liefde doet,
 O Naem des Heeren
 Alleen begeeren
 U boven alle goedt,
 En werelts eeren.

O Medecijn in smert!
 O Leven van ons hert,
 Ons' hert en sinnen
 U weer beminnen.

Door Adam al onreyn
 Tot noch wy bleven
 Van u verdreven,
 O Levende Fonteyn,
 We'rom vergeven
 Door uwe liefde groot
 Gehoorsaem totter doot,
 En uwe wonden
 Sijn all' ons' sonden.

Naer uw barmhertigheydt,
 En ons verlangen
 Wilt ons ontfangen
 Om onse saligheydt,
 Aen 't Cruys gehangen;
 Waer boven uwen naem
 Tot uwen lof bequaem
 En tot ons leven
 Is ons geschreven.

Oock uw drie nagels plant
 In ons gedachten,
 En ons drie krachten,
 Op dat al ons' verstandt
 Naer u mach trachten,
 En sijn ons leste woordt
 Van u terstont verhoort
 De Naem van Iesus
 De Naem van Iesus.

Laet oock om ons rondom

Van boven dalen
 u Minne-stralen,
 ô Lieve Bruydegom!
 En nimmer dwalen.
 Laet ons van 't eeuwich licht
 Laet eeuwich uw gesicht
 Naer ons betrouwen
 Hier naer aenschouwen.

Iesus geopende zijde, Fonteyn tot Lavenisse, Hol tot verschuyl van de Ziel, als een Duyfjen verjaeght.

Stem: l'Avignone.

O Iesu Pellikaen
 Vol liefde, ghy laet uw borst oock open staen
 In mijnen noodt,
 En inde doodt,
 Ghy sijt mijn hoop', en mijnen schoot,
 Uw zijde, vol lijden, vol pijn
 Sal sijn mijn medecijn.
 Uw heyligh bloedt
 Mijn hert versoet,
 En weer mijn liefde leven doet.
 Door uwe diepe *Wondt*,
 O Iesu! ghy laet my sien uws herten grondt,
 En door uw Cruys
 Van sonden kuys
 Leydt my weer in uws Vaders huys.
 O Leven verheven, u reyn
 Fonteyn hier algemeyn
 Vloeyt uyt uw borst

Voor mijnen dorst,
 En weer ontdoyt al mijnen Vorst.
 Nu is voor my de deur
 Ontsloten, den langh-voorseyde steene scheur
 Mijn Toeverlaet
 In alle quaet
 Die voor u Duyfken open staet.
 Hier vlied' ick, hier mijd' ick, veracht
 De kracht van d'helsche macht,
 Die my beset,
 En niet en let.
 In Iesus herte vast geset.
 ô Langh gewenste gangh
 Waer door ick van uwe groote liefde cranck
 Kom in u hert,
 Vol pijn, en smert,
 In mijne doornen heel verwert.
 Mijn ruste, mijn luste zijt ghy
 Voor my, *Gequetste zy'*!
 Voortaan ick woon
 In dese Throon;
 Mijn nestjen is uw *doorne Kroon*.
 O Liefde boven all'
 De liefden, ontsteken oyt in 't aerdsche dal!
 Ghy mijnen Heer
 Comt tot my neer
 Om uwe Slaef te lossen weer.
 Uw *Wonde* mijn sonde, mijn straf,
 Neemt af, haelt uyt het graf.
 O Pellikaen!
 Ons is voldaan,
 Uw Ionghskens sijn weer opgestaen.

Glorie zy den Vader, ende den Soon ende den Heyligen Geest.

Stem: Benedicta sit. Oft: Gebenedijdt inder eeuwigheydt.

U zy lof en eer inder eeuwigheydt,
Door u genaden Heylige Drievuldigheydt,
Mijn verstandt, en will', en gedachten al
Loven u in 't aerdsche Dal.

Mijn drykantigh hert. naer uw beelt gemaect;
O Godt den Vader, naer u mijnen Schepper haect.
Mijn verstandt, &c.

Ghy door uwen Soon my weer leven doet.
Die voor mijn leven heeft gestort sijn Heyligh Bloedt.
Mijn verstandt, &c.

En door uwen Geest my weer onderricht,
En met de stralen van uw liefde weer verlicht.
Mijn verstandt, &c.

Met u, *drie een een*, weer vereenight my,
En na dit leven maeckt door u genade bly.
U zy lof, en eer inder eeuwigheydt,
Heylige Drievuldigheydt!
Heylige Drievuldigheydt!

Om de tegenwoordige tijt waer te nemen, ende den toekomenden te vreesen.

Wijse: O Herderkens al soetjes, &c.

Nu heb ick het leven Adieu, Adieu geseyt,
 En tree in d'eeuwigheyt;
 't Lichaem is nu een lijck,
 Ia morgen stof en slijck,
 En in mijn edel bloedt
 Light nu den worm en vroedt.
 Och menschen, 't leven loopt gelijk een stroom!
 Och menschen, 't leven vlucht gelijk een droom!
 Och die hier naer het scheidt, naer sijnen laetsten snick
 Hadd' maer een oogenblick!
 Och tijt waer zijde ghy?
 Die is nu heel voorby.
 En al mijn jaren groot;
 Die heeft de bleecke doodt.
 Och menschen, neemt toch uwen tijt wel waer!
 Och menschen daer is geen respijt hier naer!
 Nu moet ick (eylacy!) voor mijnen Rechter staen,
 Nu gaet mijn vonniss' aen!
 Word' 't daer al gehoort?
 Ia oock een ydel woordt,
 't Quaedt dat verborgen waer?
 Komt dan in 't openbaer.
 Och menschen peynst toch op u laetste uur!
 Och menschen 't valt ons hier daer na soo suer!

Nu wensch ick eenen bergh of heuvel op my viel!
 Soo schroomt en beest mijn ziel.
 O Godts barmhertigheydt!
 O Godts rechtveerdigheydt!
 Isser dan geen gena'?'
 Neen, het is al te spae'.
 Och menschen, peynst op 't vyer en helschen stanck!
 Och Eeuwigh, eeuwigh, eeuwigh is soo langh.

[Ick sagh een koor verheven,]

Stemme: *Van Caecilia.*

Ick sagh een koor verheven,
 Van Maeghdekens playsant,
 Door Liefden soet gedreven
 In 's Hemels Vaderlant,
 Om 't Lammeken sy swierden,
 En songen een Nieuw Liedt,
 Met kroonen van Laurieren,
 Soo ons Sint Ian bediedt,
 Men hoort daer niemant suchten,
 Het was al vol genuchten,
 Men songh daer al victoria, victoria,
 Men gaf daer aen dat Lammeken,
 De eeuwige Gloria.
 De Coninginne der Maeghden,
 Leyden daer aen den dans,
 Die Godt altijt behaeghden,
 Met haren Lely krans,
 Cecilia gingh speelen
 Op Orgel en Musica,
 Haer Luyt en soete Veele,

Verheughde dese Zael:
 Dorothea hoogh gepresen,
 Moest daer oogh by wesen,
 En strooyden uyt haer korfken
 Blommekens om en om,
 En songh oock een Nieuw Liedeken,
 Voor haren Bruydegom.

Catharina hoogh gebooren,
 Die speelde met haer radt,
 Berbera met haer tooren,
 Op desen rijgh oock sat!
 Ceresia die brande
 Door Liefde, tot den Heer,
 Apolonia met haer tanden,
 Verheughden haer soo seer:
 Ursela met hare pijlen,
 Geertruyd' met haer wijlen:
 Margrieta die swierde
 Met haren draeck,
 En namen oock met Agnis,
 In 't Lammeken haer vermaeck.

Dinsene met haer ketene
 Den helschen draeck sy vint:
 Martina wilt dit weten,
 Van Christus was bemint,
 Clara maeght verheven,
 Van deughden seer vermaert,
 Pitronille en haer leven
 Met Iesus was gepaert:
 Agatha hoogh van stamme,
 Lucia door die vlamme
 Hebbende met Christina, wijs ende vroet,

En hebben voor dat Lammeken
Gegeven goet en bloet.
Ghy Maeghdekens vol eeren,
Wie dat ghy zijt,
Ghy Bruydekens van den Heere,
Bemint die suyperheyt;
Wilt ghy met ons vermaken
In dit geselschap goet?
Soo moet ghy het al versaken,
Nature, Vlees en Bloet:
Wilt ghy met ons singen,
En van vreughden opspringen,
Blijft aen Godt u Bruydegom altijd vast en getrouw,
In voorspoet en in tegenspoet,
In blijdschap en in rouw.

**Kluchtige Zangen. Derde Deel.
Toe-worpjen ofte Byvoeghsel, Bestaende In
eenige kluchtige Liedekens. Om dat De boog is
niet altijd gespannen.**

Leuvensch Houwelijck, (sop men 't noemt) Van Hansjen en Truytjen.

Stem: *Als ick dencke om u, Heere.*

*Truyt bruynetjen wist een vetje,
Sagh een kansje aen weeldigh hansje;
't Scheen van vaertje rijck in goet,
En van aertje hoogh-gemoet;
Want 't droegh kleertjes als moiye Heertjes,
Het droegh broosjes met dobbel roosjes,*

En faveurtjes t'allen kant,
Van kouleurtjes alderhandt.

Truyt ons' diertje stooct een vyertje,
't Leent een rockje, 't vleght sijn lockje,
't Stijft sijn kantjes pertinent,
't Huert pendantjes onbekent,
't Weet sijn pronckjes, 't werpt sijn lonckjes,
't Schiet sijn zuchtjes, 't heeft sijn kluchtjes.
Soo wil 't doeckjen vrijen gaen
't Broeckjen dat haer wel staet aen.

Stracks ons' quantje siet het dantje
Met haer Fatsoentjes, en proper schoentjes,
Hy seydt: Truytje wordt mijn Bruydt;
Daer mee is mijn vrijen uyt.
Sulcke wijfjes hebben schijfjes,
'k Drinck, dan wijntje van 't koele Rijntje,
Dees' twee hertjes knoopen 't vast;
Een partuertje net gepast.

Nu heeft Truytje een Reyn-eytje,
En 't kael hansje een mager ganske,
Beyde, sonder munt of kruys,
Beyde, sonder koy of huys,
Want, ons' ventje heeft geldt of rentje,
En 't klappeytje heeft boschof weytje,
Siet sit uyt gelesen paer,
Hoeft kijken op malkaer.

Nu ons' buertje met 't partuertje
Geckt te samen. Doch, sy quamen
Haest ter bruyloft, paer en paer;
Maer s'en werden niet gewaer
Meer ten besten, als twee testen
Met brandaris; soo de maer is.

Sijn twee blancken opgebrast,
Diese hadden bey gepast.

Dronckenschap.

Stem: *Watis 't Aertrijck, O Heer.*

Al is het gaetje vande keel,
Al is het kleyn, noch kost het veel;
Rogier Bon-temps die heeft in 't sijn
Gegoten menigh voeder wijn.
Soo dat hy sonder mantel gaet,
Die oock al inde Lombaert staet,
Hy evenwel den weerd betaelt;
Seght eens waer hy het geldt al haelt?
Ick kender een in onse straet,
Die all' de selve gangen gaet:
Als d'oogen qualijck open sijn,
Soo sit hy inde brandewijn.
En vat hem dien dan by de kop,
Hy setter een nat zeyltjen op,
Dan smoockt hy eens, dan eens gesnuft,
En spouwt, en niest, en geeuwt, en puft.
Dan drinckt hy weer eens dat hy hijght!
Wat wonder dat hy stuygen krijght;
En schoon of 't nu is middernacht,
En dat sijn vrouw hem sit en wacht,
Hy schijnt genagelt op de banck,
En gaet daer roncken op een planck,
Of op een tafel die hy vindt,
En stinckt een vadem tegen windt.
Daer leydt hy als een beest versmoort,

Soo hy sijn lijf, en ziel vermoort.
 Hoe menigh wierdt een grijsen man,
 En deed den toback, en de kan.
 Want veel die doen gelijkmen siet,
 Sy drincken, en s'en eeten niet,
 En spoelen loos en longer af,
 En gaen soo vroeger naer het graf.
 Maer wiens neus van den Toback roockt,
 En als een backers oven smoockt,
 En, dan noch poeijert sijnen snuyt,
 Die blaest sijn ziel ten neusen uyt.

Rampzalige Houwelijcken.

Stem: Als ick dencke op u, Heere.

Geen genuchten sonder suchten
 Kostmen laten Honigh-raten,
 Soo waer' liefde sonder pijn,
 Niemand sou gesteken sijn;
 Maer het Wijntje wordt Azijntje,
 Venus boefjen speelt eens troefjen;
 Soo geraeckt men aen den dans,
 Soo verkeert de slechte kans.
 Onsen Ioncker, onsen proncker,
 Die wouw trouwen, en gaen houwen,
 Klaesjen dien vremden Haen,
 Wouwer na, hy souder aen.
 't Was een Vrijster als een Lijster;
 Sy kost singen, sy kost springen;
 Sy tradt na den nieuwen snuf,
 Daer in had ons' Klaesjen puf.

't Wordt besloten en begooten.
 Hy doet koocken, en doet smoocken:
 Want het *Jae-woort* wasser uyt,
 Daer sit Klaesje met de Bruydt.
 Maer van trouwen komt het rouwen,
 Sy wil schranssen, sy wil dansen,
 Schoon de Bruyloft is gedaen;
 Sy wil daeghlijcks spelen gaen.
 Sy wil slapen, sy wil gapen,
 Nu de doecken dragen broecken,
 Dat is voor de man een kruys,
 Sy wil altijd buyten huys.
 Met friseren, en palleren,
 En met gommen, en met krommen,
 Met den spiegel aen de zy,
 Gaet de heele weeck voorby.
 Sietse dragen franse kragen,
 Siet daer blijven Klaesjes schijven;
 Sy rieckt naer al 't nieuw fatsoen,
 Dit is allen dagh te doen.
 Wouse minnen, en wat spinnen,
 Klaes sou schrijven, en gaen wrijven;
 Soose naeyde maer een mouw,
 'k Wedd', hy noch geraken sou'.
 Sy laet sorgen, die haer borgen;
 Klaes moet sobben, Klaes moet tobben,
 Zy en roert niet eens een hand',
 Is dat niet een luije dant?

Seght eens Claesjen, nobel baesjen,
 Waer het meysjen niet te eyssen,
 Stondt u desen handel aen
 ‘k Sweer ghy soud’ het niet bestaen.
 Domme sinnen, als die minnen
 Sietmen wagen blinde slagen
 Diemen langh besuren moet,
 Dat in ‘t eerst scheen honigh soet.

Soetigheydt

Sottigheydt.

Van de Friesche Muggen.

Stem: *Lestmael op eene Somersche dagh.*

De felle *Winter-vlagen* sijn al vergaen,
 Nu komt de *Mey-tijt* soetjens aen.
 De Leuwerkens daer boven
 Godt, op hun wijze, loven:
 De lieve Lente-bloemekens alderhandt,
 De klaver-graffekens wassen in ons’ landt.
 De witte-roode bloesemkens riecken soet;
 De kruydekens oock, in overvloedt,
 Geven verscheyde geuren,
 Elck groen-appart kouleuren!
 Hoe lief is ons de dageraedt!
 Hoe spaed’ nu de Sonne ten avond gaet!
 De langh-gewenste *Somer* vergeten doet,
 Al wat mee te *Winter* lijden moet;
 Soo wy een *Plaag’* alleyne
 Te land’ alhier gemeyne
 Inde korte nachten maer waren quijt,

De *Muggen*, die ons doen soo een spijt.

Seght 't my eens, vrienden! hoe, en van waer
Komt ons te *Somer* dat *Tuych* soo naer;
Maeck ick geen werck van smoocken,
En smoor, by na, in 't roocken,
Soo dominerense alle den nacht:
Vergeefs slae, en smijt ick, en hou goe wacht.

't Maeuwen, en 't gieren van 't Katte-gespuys,
Het ratt' en het muysen-spel stoort het huys;
Noch quellen meer die trage
Cruypers om 't lijf: wat plage
Is dat lichtveerdige hippelende *goedt*,
Dat schuyldt inde deekens, en suyght ons' bloedt?

Maer, 't lijkt niet eens by *Muggen* yet.
Wat doens' ons spijt! wat al verdriet!
Sy doen in korte nachten
Ons klagen duysend' klachten;
Noch *nevense, nevens'*, een treurige *zangh*;
Dan, maeckense, met 't steken, de kop soo kranck.

Sy streelen; sy sitten zaght op ons' vell';
Dan buytens', als adders, grouwlijck fel.

'k En weet niet, hoese mogen
't Bloedt dragen, datse soogen:
De vracht is thie ael swaerder als zy;
Is dat, noch, geen moorden? geen dievery?

Weerdt-ghy een af: stracks komender meer;
Met volle legers bestormen u weer;
Noch zingens' in 't gelijcke
Een wonder vremd' musijcke;
Die hun, voorwaer, werdt te dure betaelt:
Als elck ons' rust, ons' bloedt wegh-haelt.
Ick raed', dan, dat soo een vinnigh gediert'

(Dat hier, te Somer-tijt, om ons swiert)
 Is d'Derde van *Thien plagen*,
 Dies' in *Aegypten* sagen.[†]
 't Krielder' soo vol van *Muggen*, als 't *zandt*:
 Noyt wasser een *Straffe* gelijk in 't *Landt*.
 Geen *vlieg*', geen *vorsch*, geen *Hagel*, of *pest*,
 (Die plaeghden d'Aegyptenaers op het lest,
 Waren soo swaer om lijden:
 De *Tovenaers* die mijden)
 Sy riepen: *Godts vinger, is hier* ontrent!
Godt maeckt (ooch, door *Muggen*) sijn macht bekend.
Slot.
 'k Denck', een goe *Rest*, alhier over vloogh.
 't Waer', dan, wel recht, dat elck sich boogh,
 En naem die van Godts handen,
 Tot *Straf* van dese *Landen*.
 Soo werd' mee bematight onse *Somer-plaisier*;
 Met 't quellen, en 't steken van dit kleyn *Dier*.

†Exod. 8.

Klagh-Liedt over het gebroken houten Schoteltjen.

O Schoteltjen, ô Schoteltjen!
 Ghy waert soo moeije Schoteltjen,
 Soo fraeijen houte Schoteltjen,
 En licht nu in twee, O Wee! O Wee!
 En licht ghy nu in twee!
 Ick heb den tijt gesien,
 Dat oock de groote tien
 En mannen van verstandt
 U namen inde handt;
 En seyden: dit's een Schoteltjen:

Soo fraeijen houte schoteltjen,
 Ghy waert soo moeije Schoteltjen,
 En licht ghy nu, &c.

Als ick van u ontfongk
 Den verschen water-dronck,
 Soo klaer als Cristalijn,
 Uyt onse nieuw Fonteyn!
 Ick seyde, dit is een Schoteltjen,
 Soo fraeij een houte Schoteltjen,
 Ghy waert soo moeijen Schoteltjen,
 En light ghy nu, &c.

Ick was uyt u te vree
 Te drincken een sante;
 Al hadden moeten sijn
 Van puren renschen Wijn.
 O Schoteltjen, O Schoteltjen,
 Ghy waert soo moy, &c.

Haddy noch levens tijt;
 Tot tinneschotels spijt,
 Ghy wiert van my geset,
 Te proncken op 't buffet.
 O Schoteltjen, O Schoteltjen, &c.

Dat ghy noch waert by een,
 Ghy kreeght by ja, en neen,
 Voor eten, Spaensche pap,
 Voor dranck, Calissie-sap,
 O Schoteltjen, &c.

Als ick noch overpeys
 Die droeve leste reys,
 Ghy waert rechts in mijn handt,
 Eer dat ghy vielt in 't sandt.
 O Schoteltjen, &c.

Men prees' u even seer
 Maer swilden op van eer;
 En als ghy vielt in 't graf
 Was all' u glori' af.
 O Schoteltjen, &c.

Wie weet sijn ongeluck,
 En hoemen komt in druck?
 Een harden steen alleen,
 Die brack u hals en been.
 O Schoteltjen, &c.

Ick quam noch eens van veer,
 En hielp u met een speer;
 Maer, al vergeefs getast,
 G' en hieuwd de speer niet vast.
 O Schoteltjen.

Doen quam de swaren block,
 En gaf den lesten schock,
 Ghy gaft u houte ziel,
 Eer hy noch op u viel.
 O Schoteltjen.

Adieu, ick ween te seer,
 En swijgh, 'k kan niet meer.
 Hebdy noch wat verstandt,
 Rust sachtjes in het sandt.
 O Schoteltjen.

Het waer u wel soo goedt,
 Dat ick u uyt de voet
 Met eer begroef, en sacht
 Leyd' onder 't hout-geslacht.
 O Schoteltjen.

Rust, dan, by onsen baes
 U Vaertjen, houte Claes,

En neutelaer gran peer,
 Ewn popelier gran meer;
 Adieu, Adieu, O Schoteltjen, &c.
Van een.

Treur-Zangh. Over het jammerlijck gebroken Silver Lepeltjen. Passende Op het Leuvense Schoteltjen. Dit ongeval is gebeurt Anno 1655. niet verr' van 't Eylandeken Bockom.

Wijse: Alsoo 't begint.

O Lepeltjen! O Lepeltjen!
 Ghy waert soo fraey een *Lepeltjen!*
 Soo mooy een *Silver-Lepeltjen!*
 En light ghy nu in *twee! O Weë!*
 En light ghy nu in *twee!*
 Ick hadd' u weynig' tijt
 Sien liggen aen mijn zijd';
 Ghy diende my van 't natt',
 Doen ick aen tafel sat.
 Dan seyde' ick: dit's een *Lepeltjen!*
 Soo lief, een kleyne *Lepeltjen!*
 So mooy een *Silver Lepeltjen!*
 En light ghy nu in *twee! O Weë!*
 En light ghy nu in *twee!*

Ghy schepte my van all's,
 En helptd' dat voor de hals,
 Soo menigh Hutspots sop,
 Soo menigh Eyr-dop.

Ick vraeghd' al na *mijn Lepeltjen*:
 Waer is mijn soete *Lepeltjen*,
 Soo mooy, &c. *Als boven.*

Hoe menigh frisschen dronck
 Ghy my uyt 't kopken schonck!
 Te Somer *Schaeltjen-koudt*,
 Te winter 't *Heer-gebrouwt*.
 Ghy waert soo u dienstigh *Lepeltjen!*
 Soo een gerieflick *Lepeltjen*,
 Soo mooy, &c.

Ghy maeckte my soo bly
 Met *Pelde-gotte bry*,
 Met suycker brandewijn
 Schonck ghy my Medecijn
 In Winters-noodt! *O! Lepeltjen!*
 Ghy waert soo lief een *Lepeltjen!*
 Soo mooy, &c.

't Was al geen suycker-sap
 Dat ghy schonck uyt den nap.
 Gaeft somtijts *Mithridaedt!*
 Tegen mijn innigh *quaet*.
 Nochtans waert ghy *mijn Lepeltjen*,
 Ghy bleef mijn *lieve Lepeltjen*,
 Soo mooy, &c.

't Gebeurde op een dagh,
 Dat ick eens om my sagh,
 En vraeghdeL *Maeghden seght*:
Waer hebje dat geleght?

Waer is mijn soete Lepeltjen?
 Mijn lieve kleyne *Lepeltjen?*
 Mijn mooy, mijn *Silver Lepeltjen?*
 Hoe na leydt het *in twee! O Wee!*
 Hoe na leydt het *in twee?*

Kent ghy sijn *Troonje* wel?
s'Is langh: s'is wit van vel,
s'Is klaer; het voeld' noyt smert;
't Heeft 't voetjen van een hert.
P.F. en M. heet 't Lepeltjen!
 Mijn lieve kleyne *Lepeltjen!*
 Mijn mooy, mijn *silver Lepeltjen!*
 Hoe na, &c.

Een Maeght sey' my terstondt;
Och! 't leydt daer op de grondt!
 Wie soo een botheydt hadd',
 Die 't op sijn lijfjen tradd't?
 Wie pletd' de wangh van *'t Lepeltjen?*
 Wie brack de voet van *'t Lepeltjen?*
 Van soo fraey silver. *Lepeltjen?*
 Licht ghy nu hier *in twee? O Wee!*
 Licht ghy nu hier *in twee!*

Slot.
O! Lief! soo niet en schreyt!
 Een weynigh tijts verbeydt!
 'k Brengh haest u tot een *Man,*
 Die u genesen kan.
 Dan, eet ick weer uyt *'t Lepeltjen,*
 Uyt 't lieve kleyne *Lepeltjen,*
 Uyt mijn mooy *silver Lepeltjen!*
 Dat ick bewaren sal voor val,
 Voorteaen bewaren sal.

Klaghdicht over de Nederlandtsche beroofde, en verdruckte Maeght.

Wijse: O nacht! O blijden nacht!

O Maeght van Nederlant,
 Hoe wordy t'allen kant
 Gesleurt, en krijght soo menigh Oorloghs stoot,
 En soo veel jaren worstelt met de doot,
 Waer ios uw hals-cieraet;
 Uw fijn gesteenten sling'ren langhs de straet,
 En den Eer-mantel is geschonden.
 Ach! wat een schandigh leedt!
 U Vrijers sijn te wreedt.
 2. Men sagh u eertijts staen,
 Gelijck de silvre maen,
 Omringelt met uw Sterren seventhien,
 De schoonst' die in Europa was te sien.
 Uw wesen gaf een glans,
 En 't hoofd gekroont met eenen Peerlen-krans,
 Doorwrocht met goudt, en klaer robijnen,
 Daer op een schoon pointsoen,
 Van sijn Saphyren groen.
 3. Uw kleedt was aerdigh schoon,
 Waer mee ghy quaemt ten toon:
 En wat de werelt ergens zelfsaeem telt
 Was in uw mantel konstelijck gestelt.
 Men sagh daer wercken in
 Gewrocht door Geesten van geslepen sin;
 Want uw Landauw vol konstenaren
 Had meer als eenigh landt
 Kost brengen by der handt.

4. Uw Hof, en Pronck-salet
 Met Wapens rondt-beset
 Bewees den roem van 't Adelijck geslacht,
 Maer boven al, uw rijckdom, ende macht.
 Den Nederlandtschen Leeuw
 Die bruyste voor uw Hof met groot geschreeuw.
 En deed' den Haen, en steert-hondt beven,
 En vallen neer ter aerd,
 Hy maeckt het al vervaert.

5. De havens van uw landt
 Langhst henen 't Noordsche strandt
 Die kregen uyt de Oost en Wester zee
 Soo menigh schip van een gewenste ree.
 Uw steden waren rijck,
 Uw volck, en Huysgenooten van gelijk,
 Uw landen schoon beplant vol vruchten,
 Die lockten vremde lien,
 Om u te komen sien.

6. Ghy waert een Coninginn',
 En als een Landt-Godinn',
 O Nederlantsche rijck-vercierde Maaght!
 Die aen de grooste Vorsten hebt behaeght.
 Maer neder vrijdt te fel,
 Om u te krijgen onder sijn bevel;
 Men mach 't te recht geen vrijen noemen,
 Daer sweert en krijghs-geweldt,
 Een Maeght bestrijdt te veldt.

7. Hoe light ghy nu verdruckt!
 En schier van een geruckt!
 Uw gouden Tabbart is in drie gescheurt,
 En, als Aeteon, inde jacht gesleurt.
 Ick sie u gantsch berooft,

Met veel en diepe wonden in het hoofd,
 Die rooden mondt, en helre oogen
 Vertoonen-blauw, en *swert*,
 Vol ongenught', en smert.
 8. Den haen loopt door uw hof,
 En krabbelt daer in 't stof,
 De doggen met haer krommen sterten aen,
 Die sietmen door uw Tuynen breken gaen,
 Hitst uwen Leeuw, ô Maeght;
 Hy toont dat hy naer haen, noch hont en vraeght.
 Dat yeder naer een slagh
 Voortaen wel wachten mach.
 9. Uw Vader hoort dit aen,
 En is er voor belaan;
 Hy soeckt oock raedt, en middel, hoe hy al
 Dees' vrijers, en benijers weeren sal.
 Dat hy u maer eens sach,
 En wist, hoe 't met sijn kindt hier wesen mach,
 Ick wedd' hy sou' van stonden aen seggen:
 't Is wel den hooghsten noodt,
 Bevrijdtse vande doodt.
 10. Den wortel van uw quaet,
 Komt uyt het Keters-zaedt,
 O waerde Maegt! dat heel uw hof door kruypt,
 En, als fenijn, door al de leden sluypt.
 Uw eygen Borgery,
 En huysgenooten vol verradery
 Om uwen Vader te trotseren,
 Die wecken haen, en hondt,
 En brengen u te grondt.

Boertjens Lust, herte-Rust.

De boertjens maecken vreugt, en goede ciere,
 Als den ooght is inde schuer;
 En gaen met de boerinetjes te biere,
 En leggen 't soet dan neven 't suer.
 Den bessem steeckt ten venster uyt,
 Men klinckt, en pijpter op de fluyt,
 Op pot, en pan, op glas en kan,
 Op hangel, en schop, op rooster, en tangh,
 Op 't koorne vat, op dit, op dat,
 Op boogh en blaes, en alderley geraes,
 Op bommetjes dob dob, dob dob,
 Op moeseltjes ten, ten, ten ten;
 Op keteltjes toch tinck, toch tanck.
 Hey! maets, het mach soo gaen;
 Boertjes, en boerinetjes, wel aen!
 2. De opgetoyde Iuffers van de steden,
 Versinnen altijd wat te doen;
 Sy perssen, en sy dwingen hare leden
 In vrende boght, en nieuw fatsoen,
 Sy sparent uyt den maegren darm,
 En hangen 't goetjen aen den arm,
 Met krolletjes, en rolletjes,
 En schakeltjes, en aeckeltjes,
 En streepjes, en neepjes,
 En strickjes, en mouchjes
 En poeijertjes, en waeijertjes
 En duysend' modekens
 A la berger, à la manier,
 A la krispet, à la gracet,

A la bisard, à la gailliant,
 Gemaecte Poppetjens,
 En opgepronckte Iuffertjens.
 3. De Ionckers en Monseurtjens leege geesten,
 Minnaers van den nieuwen snuf,
 Die soecken nieuwe moden, nieuwe leesten,
 En maecken snijers hoeft wel suf.
 Het dunckt haer een goedt dagh-gewin
 Als 't al getoyt is na den sin,
 Met kantjes, en tantjes, en hoosjes, en broosjes,
 En basjes, en blasjes, moustachjes,
 Gallonnetjes, kannonnetjes,
 Couleurtjes, faveurtjes, satijntjes, en lintjes,
 Heel kramers winckeltjes
 A la Soldaet, à la Croat, à la Minjon, à la Facon,
 A Mustaflut, à lanterlut, bedrijf van Ionckertjes,
 En lichte strate-pronckertjes.
 4. Soldaten Landts-bederf, en rouwe gasten
 Brengen menigh in 't verdriet,
 Als zy een boere schuer, of buyt aentasten,
 Dan is 't dat mense moedigh siet;
 Maer, als Tamboer alarm slaet,
 En 't leger in slagh-ordre staet,
 Daer vlam en vyer, gebons en getier,
 En 't hagel kruyt valt op de huyde,
 En pif pouf paf de beenen af,
 En arm, en hoeft, en 't leven berooft,
 En onder de voet men trampelt in het bloedt
 Alarm, alarm, alarm, alarm, &c.
 Ta tara, ta tara, ta tara, ta tara, &c.
 Dan is Soldaet in 't gat,
 En hy kiest het hase-padt.

De lossemaetjes, en Oostindie Vaerders
 Hobblen, tobblen op de zee;
 Het blijven Cruyters, en geen munt-vergaders,
 Want sy brengen vande zee.
 Dat wort in bier, en wijn verdaen,
 En moet al door het keel-gat gaen.
 Men klinght, en singht, men danst en springht,
 Men ruyse-muyst, men dobbelt, en tuycht,
 Men rijdt, en vrijt, men schreeuwt, en geeuwt,
 Men roockt, en smoockt. men sopt, en dopt,
 Men kocht, men smackt, men slobbert, en brockt
 De vrouwtjes lecken mede
 Den rysenbry, en leckerny, en soete pasteey,
 En wijntje brulé, en suppe kandeel
 Moet door de keel glat als een veel,
 Het gelletjen raeckt ten endt
 Daer sit dan den kalen vent.
 6. Verdrietig huysgemael dwers in gespannen,
 Daer Lijs Basin is, en hannen baes;
 De rust, en vreught die worter uyt gebannen,
 Dolmans, en dulwijfs huys vol geraes.
 Daer kinders schreeuwen over hoop,
 En vaer en moer sijn op de loop.
 Elck krijght sijn naem by beurte bequaem,
 Ghy vercken, ghh pry, ghy losse klappey,
 Iou esel, jou boef, jou hennen, jou sloef,
 Ghy vodde, ghy loor, ghy vuyle sloor.
 Iou blutten, jou uyl, jou smedder muyl,
 Ghy dit en ghy dat, 'k en weet niet wat,
 Iou biersack, jou deurslagh, jou smoorback,
 Hans suycker-letterkens.
 Dan komter noch by de preutel pasteey,

Met suer sans, wat werms, wat ramps,
 En knorre pots vlaey seer droogh en taey,
 Krackeel tourt, en klippel taert, onsoet van aert,
 En frikadel van vuysten fel, O Minne-spel!

Dit is den daghschen kost
 Begoten met suerlantsche most.

7. De koopluys steken vol van angst en sorgen,
 Altijt met de pen in d'oor:
 Sy kribb'len van den avont tot den morgen,
 En gaen van 't packhuys na 't comptoyr.
 Soo haest de spijs komt aen den tant,
 Daer volgen brieven inde hant,
 Van schippertjen en wippertjen met kargo heel largo,
 Commissitjes, en wisseltjes per cento in banco,
 Cinquanten, komptanten, remisem previsen,
 Veel lasten op den hals,
 Vroegh Heeren, in kleeren,
 En smeeren, verteeren, bancketteren,
 Hanteren, negotieren in 't grossen,
 Domineren met veren in karossen;
 Al goet van Ebb, en vloet
 Ten eynden speeltmen banckeroet.

8. Notary, Procureurs, en Advocaten,
 Dry vogels van een veer, en pluym.
 Die weten aa gelt wel uyt de beurse te praten,
 Als sy maer draeijen met den duym.
 Komt vrienden, stelt u actie in;
 Ick blijf u borge voor 't gewin.
 Citatie, collatie, informatie,
 Insinuatie, declaratie,
 Replique, duplique, triplique, quadruple,
 Requesten, Arresten, positie, expeditie,

Instructie, reductie, extracten, contracten,
 Tormenten van de beurs
 [...]pelleren, reviseren, deduceren, deburseren,
 [...]mpareren, besoigneren, interrogatoiren, kopieren,
 En requisitorialen die 't gelt uyt malen,
 En maecken buydel plat.
 Dus krijghtmen 't heel Proces aen 't been-gat.
 Barbieren, Doctors, Meesters en Aptekers
 Smeeren met een zalf, en fop,
 Als sy maer ordonneren werme bekers,
 Met ene stuck pappier daer op;
 De Maeght wort een kruyt-winckel kas
 Vol kompost, en vol viesen bras,
 Van *precipo*, en *Recipe sexpilulas*,
 [...]yriacae, *quinuncias*, *tres dragmas Hellebori*
 [...]adices *polypody*, *Rhabarbarum cum Syrupe*.
 [...]boniae, *Mercury rosary tres uncias*,
 [...]t *opymel soilloricum*, *diascordium fracastory*
Benedictum Laxativum, met heel *Hypocrates School*
 Wat rammeling, wat sammeling in eenen buyck,
Laxativen, *purgativen*, *constrictiven*,
 Conserven, en plaesteren met soete lecke-pot,
 Veel beter backer, brouwer, ende pot.
 10. Ick houwt met ons slechte rechte buertjes,
 Boertjes en boerinetjes te landt.
 Die sijn ront in 't verheugen, en sien niet suertjes
 En houwent goetje by der hant,
 Haer dunckt datse wel Heeren sijn,
 Al drinckense kernemelck voor wijn,
 En enkele kuyt, de kan om een duydt,

Pompoenen, en knal, een erwten, en prol,
 En beulingh, en prut, en gort, en grut,
 Koevoeten en pens, 't is al na wensch,
 Komt daer een hammetje by
 Dan sijnse bly, en eten vry, en suypen de wey,
 Met Knelis en Teun, en Hemmen, en Seun,
 En Trientjen, en Tan, en Brantjen haer man,
 En Lijsjen, en Heyn, en Rommel en Steyn,
 Sijn vrolijck by elkaer
 En lollen over hoop te gaer.
Uyter-borst.

Negen-Musen-Minnaer, en duysent Konstenaer.

Ick weet een vrolijck gastjen,
 Ick weet een kluchtigh geestjen;
 Die heelt wel op het Fluytjen,
 Die speelt op het fluytjen.
 En op het fluytjen ture lure lu, lu, lu.
 En ut re mi fa sol la, tire lire liron om,
 En ut re mi fa sol la, tire lire lirom, tirom la.
 Ick weet een vrolijck gastjen, &c.
 Die speelt wel op tamboertjen, &c.
 En op tamboertjen dobbe dobbe dob dob,
 En op het fluytjen ture lure lu tu lu.
 En ut re mi fa sol la tire lire lirom,
 En ut re mi fa, &c.
 Ick weet een vrolijck gastjen, &c.
 Die speelt wel op 't trompetjen, &c.
 En op 't trompetjen tara, tara, ta tara.
 En op het fluytjen ture lure lu tu lu.
 En op het tamboertjen dobbe, dobbe, dob dob dob.

En ut re mi fa sol la tire lire liron, &c.

Ick weet een vrolijck Gastjen, &c.

Die speelt wel op het veeltjen, &c.

En op het veeltjen trimme trimme trim trom trom

En op het fluytjen ture lure lu tu lu.

En op het tamboertjen dobbe dobbe, dob dob, dob.

En op het trompetjen tara tara, tatara.

En ut re mi fa sol la tire lire liron, &c.

En ut re mi fa sol la tire lire liron tirom la.

Ick weet een vrolijck gastjen. &c.

Die speelt wel op 't schalmeytjen, &c.

En op 't schalmeytjen teure, teure, teu, teu teu.

En op het fluytjen ture lure, lu tu lu.

En op het tamboertjen dobbe dobbe dob don dob,

En op het trompetjen tara tara, ta ta ra.

En op het veeltjen, trimme trimme trim trom trom,

En ut re mi fa sol la, tire lire, &c.

Ick weet een vrolijck gastjen, etc.

Die speelt wel op het liertjen, etc.

En op het liertjen tire lire lire ly,

En op het fluytjen ture lure lu tu lu.

En op 't tamboertjen dobbe dobbe dob dob dob,

En op 't trompetjen tara tara, ta tara.

En op het veeltjen trimme trimme trim trom trom,

En op 't schalmeytjen teure teure teu teu teu.

En ut re mi fa sol la tire lire lirom, etc.

Ick weet een vrolijck gastjen, etc.

Die speelt wel op het fluytjen, etc.

En op het luytjen ticke ricke, tinck, rinck tanck,

En op het fluytje ture lure lu tu lu.

En op 't tambourtjen dobbe dobbe dob dob dob.

En op 't trompetjen tara tara ta tara,

En op 't veeltjen trimme trimme trim trom tram.
 En op 't schalmeytje teure teure teu teu teu.
 En op het liertje tire lire lire ly.
 En ut re mi fa sol la tire lire litom,
 En ut re mi fa sol la tire lire lirom lirom la.
Sonder eynde.

Boere Bruyloft, en krackeel Feest.

Hebby niet gehoort, lieve Teunis
 Van Mijntjens Bruylof-feest,
 Hoe dat alle man
 Met hare soete Ian,
 Was vrolijck om het meest;
 Heyntjen de baes, en kreupele Niel,
 En schemele Klaes, en scheele Michiel,
 Daer schoncken, en droncken
 En songen en sprongen om het meest,
 Was dat niet een Bruylof-feest?
 2. Haddy eens gesien daer die wijven,
 Sy hadden 't alsoo breedt,
 Datse mans wel by kans
 Beschaemden met den dans,
 Was dat niet fraey bescheet?
 Mijntjen de bruydt, en velle van cranck
 En Bayke klap uyt, en Lysje de manck,
 Daer liepen, en riepen kourante cinquante
 Om het meest, was dat niet een Bruylof-feest?
 3. Kromme Stijn, en Hennen in het wambais
 Spronck over stoel en banck;
 Maer Cousin Severijn die deet het wel soo fijn,
 Want hy oock mede sangh.

Maegeren Loen, en kaele Matthijs,
 En Ioppe de Floen, en simpele Gijs,
 Daer kraeyden en draeyden alle mande pavande
 Om het meest, &c.

4. Hier wert oock gehoort malle kalle
 Met Kees, en sijn malloot,
 Onder al dit geschal, sy kraeyde boven al,
 Gelijck een lijsters stroot.

Scheel Jacquemijn, en Klaerke petit,
 En lange Peerijn, en losse Margriet,
 Daer nyghden en heyghden, en lachten en schachten
 Om het meest, was dat niet, &c.

5. Daniel den Yrs met sijn sargie,
 En proost van doncker-vliedt
 Hadt een pack met toback
 Gesteken inde sack:
 Maer Lijs en wistet niet.

Marten pack op, en Louwe de recht,
 En holle klomp op, en sobere specht,
 Die roockten, en smoocten, en sogen, en spogem
 Om het meest. etc.

6. Olymaer, en Lippen de speelman,
 Die streck 'k ken weet niet hoe
 Een nieu dans opse frans
 Voor wijven en voor mans,
 Men wierter niet eens moe.
 Krepele Leun, en hompe de pom,
 En Teeuwe sijn seun, en Claesje van klomp
 Die rteden, en schreden veel dansen als fransen
 Om het meest, &c.

7. Onder al 't gedraet en krioolen
 Was slinger been Paschier,

Die wel ras met een glas, wou dansen cinke pas

Maer viel met 't glas en bier.

Djeure riep jome, en trock hem wat stijf

En scheurde sijn mouwe, en viel hem op 't lijf.

Daer vroeten die kloeten, en rolden en solden

Om het meest, &c.

8. Huyven achter aen quam gekropen,

En vontse voet aen voet!

Maer Ariaen nam het spaen, en wouder tusschen staen;

Hy meynd' het gingh voor goets.

Lemmen en Haen die vatten de saegh,

En hielpen Ariaen, en scheurde de kraeg

Daer swoeren die boeren, gans katten! gants ratten

Om het meest, &c.

9. Carel in de Krol nam het sout-vat

Op 't hoofd voor een kasket;

Maer Reynier van het vyer die spot voor een rapier

Voor schilt de bra-pan vet.

Dries Kapiteyen, en Thijs Luytenant

Alferis Gleeyen, en Balten Sergeant

Die wouden en souden dees' sielen vernielen

Om het meest, etc.

10. Truytjen riep om hulp hare buren,

Siet! ginter leydt Paschier.

Soose liep, soose riep, ontwaeckte Ian de pier.

En rolden in het vyer,

Senghde sijn hoedt, en brande sijn hant,

Verschrickte de voet, en riep moort en brant.

Daer liepmen, daer riepmen

Met hoopen, gantsch knoopen

Om het meest, etc.

11. Borgemeester Faes wiert geroepen
 Met schrijver meester Loen,
 Die daer aen quam gegaen, als het spel schier was gedaen.
 Wel! wat 's hier al te doen
 Ieure de Kloet die spouwde daer bloedt
 En vatte sijn hoedt, en seyde 't is goedt.
 Dus scheidyden sy beyden dees' knechten van vechten,
 Om het meest, etc.

12. Borgemeester seyde, goeje mannen;
 Dit is een ongeluck;
 't Is gevat, beter dat, dan in het hoofd een gat;
 Denckt 't is een Bruylof-stuck.
 Geeft hier de kan aen lieve Paschier,
 En d'ieure goey man; sa Grietje, schenckt bier,
 Laet vraet haet nu sincken, en quaet zaet verdrincken.
 Lapt dees' fluyt in uw huydt.
 Hier mee was die Bruyloft uyt.
En 't bier-vat mede.

Klocken-beyaert, stadts leven.

Bom bam, bom bam
 Soo gaen by ons de klocken,
 Als die wel sijn getrocken,
 Niet te ras, noch niet te tam.
 Dinge, dinge dangh soo speelt Steven
 Dan dandara, dandara, dam,
 Den beyart geeft het leven,
 Den Koster treckt hem stram.
 Touf tafm touf taf,
 Soo dorschtmen in ons landen,

Met vleugels inde handen;
 D'een gaet op, en d'ander af.
 Den bejaert gevet leven,
 Het kooren gevet kaf.

Trongh, trangh, trongh, trangh,
 Soo gaen by ons de luyten,
 Daer by de doove fluyten
 Maecken t'samen soet gesangh.
 Dinge dinge dangh soo speelt Steven,
 Dan, dandara, dandara dangh,
 Den beyaert geeft het leven,
 En ick speel op de tangh.

Klinck klanck, klinck klanck,
 Soo spelen boeren glasen,
 Als sy die uytgeblasen
 Laten springen van de banck.
 Dinge dingh dangh, soo speelt Steven.
 Dan dandara, dandandara danck,
 Den beyaert gevet leven,
 Het beste kost een blanck.

Vinck vanck, vinck vanck
 Soo gaen de Yssche herpen,
 'k En wilse met verwerpen,
 Als sy geven goeden klanck.
 Dinge dinge dangh, soo speelt Steven.
 Dan dandara, dandara danck,
 Den beyaert gevet leven,
 Duert d'herpe niet te lanck.

Tick tack, rick tack,
 Soo gaen de kastanietten,

'k En soude niet beletten
 Hadder yemant in den sack.
 Dinge dinge dangh, soo speelt Steven,
 Dan dandara, dandara dack,
 Den beyaert geeft het leven;
 Ons Claesjen dat wort knack.
 Trim tram, trim tram;
 Soo hoord' ick de Barbieren
 Op cijthers tiere-lieren,
 Als ick om te scheeren quam;
 Dinge dinge dangh soo speelt Steven.
 Dan dandara, dandara dam.
 Den beyaert gevet leven,
 En loos scheert op de kam.
 Drim drom, drim drom
 Soo slaet men de guiterre,
 Maer is sy wat te verre,
 'k En gever niet veel om.
 Dinge dinge dangh, soo speelt Steven,
 Dan dandara, dandara dom.
 Den beyaert gevet leven;
 Meer houd ick van den brom.

Sot-Gilde-Rot. Van de Kaproen dragers.

Die van de draeijers kan den dans,
 Die mach den sot wel scheeren,
 Een blinde vinck en is geen gans,
 Noch appelen sijn geen peeren:
 Maer soudense my deeren,

Ick stelse wat by zij'en.
 Hebde geen sots, sots, sots:
 Hebde geen sots met bellen, met bellen,
 Hebde geen sots met bellen gesien.

Men vint noch wel sottinnen en sots,
 Al dragen sy geen bellen.
 Een kleyn keytjen en is geen rots,
 En rapen en sijn geen schellen.
 En graten en sijn geen vellen,
 En ratten en sijn geen byen.
 Hebde geen sots, sots, sots,
 Hebde geen sots met bellen met bellen,
 Hebde geen sots, sots goey lien,
 Hebde geen sots met bellen gesien?

Geklotert bierken en is geen pap,
 Koevoeten en sijn geen neusen;
 De kaffa broeck en is geen kapp',
 En naentjes en sijn geen reusen;
 Bleeck sien en is geen bleusem.
 En negen en is geen thien;
 Hebde geen sots, sots, sots, etc.

Al vindtmen meulens over al,
 Die draeijen met alle winden,
 En gecke-bollen sonder getal,
 Men moetse niet al vast vinden.
 Want datmender luttel sal vinden
 En sal toch noyt geschien,
 Hebde geen sots, sots, etc.

Ten sijn niet al sottinnen en sots
 Die dragen lange panden.
 Tenne pateelen en sijn geen pots,
 En kuypen en sijn geen manden.

Sou my de Caproen mishanden,
Ick laetse voor den dien.

Hebde geen sots, etc.

Wat batet dat ghy swaerigheyt maeckt,
G'en sult'er niet van sterven,
Die vande meulen is geraeckt,
Mach vry van 't kaproentje be-erven,
Noch sy en kan het niet derven,
Al souder hy scheel om sien.

Hebde geen sots, etc.

Wel nu dan buyght uw windigen kop,
En wilt de Caproen ontfangen.
De Caproen en is geen strop,
Ghy mochter wel na verlangen.
Sy blijft die langst aen hangen,
Dies' aldermeest ontsien.

Hebde geen sots, etc.

Ick hebbe mijn keytjen, en mijn Caproen,
Met drie schoon' Hanepennen,
Tot meulens en bellen van alle fatsoen
Wil ick my gaen gewinnen;
Maer die sulcks minst bekennen
Sijn d'aldermeest versien.

Hebde geen sots, etc.

Ick en ben alleen niet geck,
Het kan oock elders waeijen;
Gepeperde erw'ten en sijn geen speck,
Schaeps-hoofden en sijn geen vlaeyen;
Koesteerten en sijn geen draeyen.
Wat heeft het al te bedien.

Hebde geen sots, etc.

Die d'aldermeeste draeijers sijn,

Maer botermelck en is geen wijn,
 Pompoenen en sijn geen pillen.
 Elck bolletjen heeft sijn grillen,
 Elck kopjen sijn phantasijen.
 Hebde geen sots, &c.

Adieu mijn wel bewaeyde vriend,
 Met uwe sot herse-becken.
 Ick weet een lant dat u wel dient,
 Want 't is'er al vol gecken.
 Daer moet ick henen trecken,
 Gelieft u yet t'ontbien.
 Daer sijn sots, sots, sots,
 Daer sijn veel sots met bellen met bellen
 Daer sijn veel sots goe lien,
 Daer sijn veel sots met bellen te sien.

Eynde